

அவதாரத்தை ஸ்ரிப்புமலர்

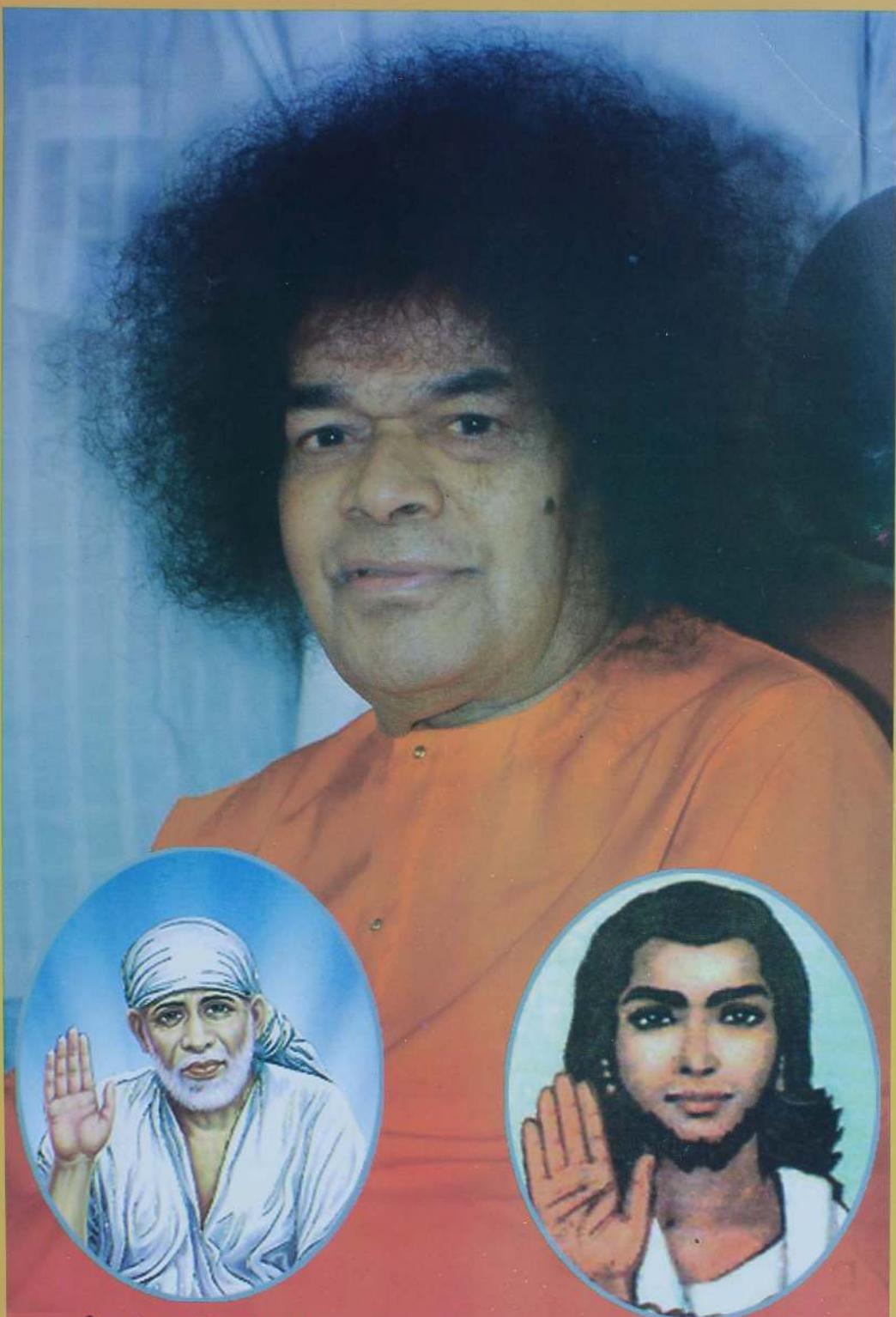

ஓம் சாயிராம்

சாயி மார்க்கம்

யூன் - டிசெம்பர் 2010

இலங்கை
நீ சத்திய சாயி சேவா நிறவனத்தின்
தமிழ் சஞ்சிகை

சீராம சாயி பாபா
முன்கண்ய அவதாரம்

பிரேம சாயி பாபா
கனி வரப்போகும் அவதாரம்

சாயி மார்க்கம்

Sai Markam

மலர் : 17
இதழ் : 45

ஒரே ஒரு மதம் அது
அன்பென்னும் மதம்

மூன் - டிசம்பர்
2010

ஆசிரியர்:

Dr.R. கணேசமூர்த்தி
659, நாவலர் வீதி,
நல்லூர், யாழ்ப்பாணம்.
தொ.பே 021 222 2832, 5580

துணை ஆசிரியர்:

திரு. S.R. சரவணபவன்,
பிள்ளையார் கோவிலடி,
தாவடி, கொக்குவில்.
தொ.பே.: 021 222 5442

இலங்கை

தனிப்பிரதி ரூபா 50.00
வருடச் சந்தா ரூபா 200.00
(4 பிரதிகள்)

வெளிநாடு:

வருடச் சந்தா U.S.டொலர் 15

சந்தா அனுப்பும் முகவரி:

ஆசிரியர்,
சாயிமார்க்கம்,
659, நாவலர் வீதி,
யாழ்ப்பாணம்.

காசோலை:

Sai Markam.
Sathya Sai Seva Org (NZ)
A/C no: 0402301 - 1
Hatton National Bank
Jaffna, Sri Lanka

பொருளடக்கம்

1. அவதாரம்	2
2. சீரடி சாயி பாபா சரிதம்	4
3. அருகாமை ஏற்படுத்தவல்ல அகங்கார மாயை	8
4. அன்று எறிந்த உணவை இன்று பொறுக்கி கொள்கிறார்கள்	10
5. அன்பின் மகத்துவம்	11
6. மனம்	13
7. எங்கு எதிலும் இறைவனைக் காணுதல்	15
8. புராணங்கள்	18
9. அர்த்தமுள்ள ஆஸை வழிபாடு	19
10. எமது சுவாமிக்கு இதய பூஜை	21
11. தெய்வீகக் கருணை	22
12. நாமஸ்மரணை	24
13. வணங்குவோம் வாரீர் கலியுக சாயியை	25
14. கிராம பாலவிகல்	26
15. புல்லுக்கட்டும் காளையும்	28
16. ஆஸ்மீக கதைகள்	30
17. A to Z	31
18. பகவானின் கடிதங்கள்	34
19. பிராந்திய செய்திகள்	35

அவதாரம்

- தீயவர்களை அழித்து நல்லவர்களைப் பாதுகாக்கவும்
- தர்மத்தை நிலை நாட்டவும்.
- தெய்வீகத்தை அடையும் ராஜஸாட்டையைச் செப்பனிடவும்.
- தீயவர்களை நல்லவர்களாக மாற்றுவதற்கும்.
- வேதங்களின் மகிழ்ச்சையை பலவ்படுத்துவதற்கும்.
- நல்லவர்களின் தீவிர பிரார்த்தனையின் பொருட்டும்
- படைப்பின் சம்ரிலையை நிலை நாட்டவும்.

யுகம்யுகமாய் அவதரிப்பதாக அவதாரங்களும் புனித நூல்களும் கூறியுள்ளன. அவதாரம் என்ற பதத்தின் கருத்து “இறங்கல்” எனபதேயாகும். அதாவது பரபிரம்மம் மனித உருவும் எடுப்பதையே குறிக்கிறது. இப்படி உருவும் எடுப்பதால், பரப்பிரம்மத்தின் பூரணத்துவமோ, அவதாரத்தின் பூரணத்துவமோ குறைவதில்லை. பரபிரம்மம் ஏன் மனித உருவும் எடுத்து மனி தனை உய்விக்க வேண்டும். தனது உப தெய்வங்கள் மூலம் இதைச்செய்யலாமே என்று அக்பர் மன்னன் தனது அரண்மனை ஆலோசகரான பேர்பல் (Birbal) என்பவரிடம் கேட்டார். பேர்பல் ஒரு கிழமைக்குள் பதில் சொல்வதாகக் கூறினான். ஒரு நாள் மன்னன், மகன், ஏனையோரும், பேர்பலும் கப்பலில் போய்க் கொண்டிருக்கும் போது கப்பல் ஆட்டங் கொண்டது. அப்போது பேர்பல் ஒரு உருவத்தை நீரினுள் ஏறிந்து, மன்னனின் மகன் நீரினுள் விழுந்து விட்டான் என்று கத்தினான். அரசன் உடனே நீரில் பாய்ந்து மகனைக் காப்பாற்றி கப்பலில் ஏற்றினார். அப்போது தான் அது செயற்கை உருவும் என்பதைக் கண்டு அரசன் கோபமுற்றான். பேர்பல் மன்னிப்புக் கேட்டு “அரசே நீங்கள் முன்னர் கேட்ட கேள்விக்குப் பதில் இன்று கிடைத்துள்ளது. மகன் நீரில் விழுந்து விட்டான் என்று தெரிந்தவுடன் மற்றவர்களைப் போய்க் காப்பாற்றுமாறு கட்டளையிடாமல், நீங்களே குதித்துக் காப்பாற்றின்கள். இதே மாதிரித்தான் கடவுனும் தனது படைப்பாகிய மனிதன் கீழ் நிலையை அடைந்ததும் தானே

உருவெடுத்து காப்பாற்றங் செயற்படுகிறார்” என்று பதில் கூறினார். அரசனும் பேர்பலின் மறுமொழிக்கு மரியாதை கொடுத்தார்.

மனிதனை மேம்படுத்த ஏன் மனித உரு எடுக்க வேண்டும் என்ற கேள்வி கேட்கப்பட்டது. இதற்கும் பகவான் பின்வருமாறு பதிலளித்தார்:

“பறவைக் கூட்டம் ஒன்று ஆகாயத்தில் புயலில் சிக்கி அவலப்படும் பொழுது, கீழேயிருந்து கொண்டு வழிகாட்டுவதையிட, பறவை மாதிரி உருவெடுத்து மேலே அவைகள் மத்தியில் சென்று அவைகளை புயற்காற்றினிலிருந்து தப்ப வைத்து வழிகாட்டிக் கொண்டு வருவதே மிகவும் பொருத்தமானதும் சிறந்ததுமாகும்.”

பகவான் ஸீ சத்திய சாயி பாபாவின் அவதாரத்தைப் பல தூய நூல்கள் முன் கூட்டியே அறிவித்துள்ளன. முன்னைய அவதாரமான பகவான் வீரடி சாயி பாபாவும் மகா சமாதியின் பின் எட்டு வருடங்கள் கழித்து ஆந்திராவில் அவதரிப்பேன் என்று அடியார்களிடம் கூறியுள்ளார். கூறியபடியே பகவான் ஸீ சத்திய சாயி பாபா 23.11.1926 இல் புட்டப்பர்த்தியில் அவதரித்தார்.

இக் கலியுகத்தில், படைப்பின் சிகரமான மனிதனும் அவன் கடைப்பிடிக்க வேண்டிய தர்மமும் மோசமான கீழ்நிலைக்குப் போயுள்ளதால் இதைத் திருத்த அல்லது திசை திருப்ப நீண்ட காலம் தேவைப்படும். ஆகவே தான் பரப்பிரம்மம் அடுத்தடுத்து முன்று தடவை அவதரிக்க வேண்டியதாயுள்ளது என்று பகவான் கூறியுள்ளார். முதலாவது அவதாரம் வீரடி சாயி பாபாவாகவும் (1835 - 1918) இரண்டாவது சத்திய சாயி பாபா வாகவும் 1926 இல் நிகழ்ந்து விட்டன. இப்போதைய அவதாரம் 96 வருடங்கள் கழிந்து சமாதியடையுமென்றும், பின்பு பிரேமசாயி பாபாவாக கண்ட மாநிலத்தில் அவதரிப்பார் என்றும் கூறியுள்ளார்.

அந்த அந்தக் காலத்திற்கேற்ப அவதாரத்தினுடைய அவதரிக்கும் இடம், உருவும், நாமம், செயற்படும் விதம் வேறாக இருந்தாலும், சத்யம், தர்மம், சாந்தி, அன்பு, அஹிம்சை ஆகியவற்றின் வெளிப்பாடு குறையாது. எல்லாம் வல்ல, எங்குமுள்ள, எல்லாம் தெரிந்த தன்மையை நேரத்திற்கேற்ப வெளிக் காட்டுவார்கள். **பகவான் சத்திய சாயி பாபாவிள் அவதாரம் தனித்துவமானதாகத் தெரிகிறது.**

உலகெங்கிலுமுள்ள கோடானு கோடி மக்கள் அவதார நிகழ் காலத்திலேயே அதை என்று வழிபடுகிறார்கள். இதற்கு தொழில்நுட்ப வளர்ச்சி பெரிதும் உதவி யுள்ளது. ஏனைய அவதாரங்கள் அவைகளின் மறைவுக்குப் பின்பே மக்களால் பெரிதும் ஏற்கப்பட்டுள்ளது.

பகவான் தீயவர்களை அழிக்க வரவில்லை, ஆனால் எல்லோரையும் உண்ணத் திடைக்கு மாற்றவே வந்துள்ளார். இதுதான் பகவானின் பரந்த பெரிய அற்புதம். பகவானின் செயற்பாடுகளில் பேதங்களோ, விபரீந்தங்களோ பிழைகளோ காணப்படவில்லை. ஒரு வரையும் கீழ்த்தரமாகப் பேசவுமில்லை. கொலை செய்ய எத்தனித்தவர்களையும், ஊடகங்களுடாக அவதாரம் பிரச்சாரம் செய்தவர்களையும்

அன்புடன் நோக்கினார்.

கவாமியின் போதனைகளும் அளவுக் கடங்காதவை. இவற்றை வருங்காலத்தில் தீரிவுபடுத்தாமலிருப்பதற்காக போதனைகள் எல்லாம் அச்சிடப்பட்டுள்ளன.

மேலும் பரந்த அளவில் உலகில் பல இடங்களில் சேவை, கல்வி, ஆண்மீகத் திட்டங்களை செயற்படுத்துகின்றார் கிரமமாக, ஒழுங்காக, தீரிவுபடுத்தப்படாமல் இருப்பதற்காக ஸ்ரீ சத்திய சாயி சேவா நிறுவனத்தை நிறுவி உலகெங்கிலும் செயற்பட ஏற்பாடு செய்துள்ளார். பாரிய கல்விச் சேவை, வைத்திய சேவை, குழந்தீட்ட சேவை உலகெங்கிலும் செயற்படுத்தியுள்ளார்.

சகல மக்களையும் சாதி, மத, இனம் பேதமின்றி காயத்ரீ மந்திரம், வேதம் ஆகியவற்றை உச்சாடனம் செய்ய அனுமதித்துள்ளார்.

அவதார நிகழ்காலத்தில், அவதாரத்தின் தரிசனம், வழிபாடு, வழிகாட்டலை அனுபவிப்பதைப் போல பெரிய பாக்கியம் வேற்றான்றுமில்லை.

ஜெய் சாயிராம்

- ஆசிரியர்

வாய்ப்பேச்சின் 4 பிழைகளைப் பற்றி அவதானமாக இருக்க வேண்டும்.

- 1) பொய்மை
- 2) பிறரைத் தூற்றுதல்
- 3) போன பின் குறைக்கறல்
- 4) மிதமின்சிக் கணத்தல்.

தீயினால் உண்டான புண் மாறலாம். நாவினால் உண்டான புண் வாழ்நாள் முழுக்க நிடிக்கும்

வாயால் பேசமுன்

உண்மையா என்று சிந்தி
பேசத்தான் வேண்டுமா என்று சிந்தி
யாரையாவது துண்புறுத்துமா என்று சிந்தி
மௌனத்திலும் பார்க்கச் சிறந்ததா என்று சிந்தி

பகவான் சீரடி சாயி பாபாவின் சரிதம்

அடியவர்களால் பய பக்தியுடன் பாராயனம் செய்யப்படும் “ஸ்ரீ சாயி சத் சரிதம்” என்னும் நூல் மராத்தியில் ஹோமத்பந்த (தபோல்கர) என்பவரால் பகவானின் உந்துதலுடன் ஆக்கப்பட்டது. இந்நாலில் பகவானின் பிறப்பு, பிள்ளைப் பராயம் பற்றி ஒரு குறிப்புமில்லை. பகவான் யாருக்கும் சொல்லவுமில்லை. பகவான் சத்திய சாயி பாபா 28.09.1990 அன்று ஆற்றிய அருளுரையின் போது தான், தனது முன்னை அவதாரத்தின் பிறப்பு, பிள்ளைப்பராயம் பற்றி விரிவாகக் கூறியுள்ளார். (இவ் விபரம் வருமாறு)

மகாராஷ்ட்ர மாநிலத்தில், கோதாவரி நதிக்கரையில் பத்திரி என்ற சிறிய கிராமம் உண்டு. அங்கு கங்குபவத்தியா, தேவகிரியமா என்ற தம்பதிகள் வாழுந்தார்கள். அவர்கள் செல்வந்தர்களுமல்லர், பரம ஏழைகளுமல்லர். அடிப்படைத் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்ய வள்ளங்கள் ஓட்டிக் கிடைக்கும் ஊதியம் போதியதாக இருந்தது. மக்கட் செல்வம் இல்லாத குறை தான் இருந்தது. ஒரு நாள் மாலை வேளையில் விடா மழை பெய்யத் தொடங்கியது. நதி பெருக்கெடுக்கத் தொடங்கியது. வள்ளங்களை பாதுகாப்பாக ஒதுக்கமான இடத்தில் கட்டி வைப்பதற்காக கணவன் இரவு உணவை அருந்திவிட்டு இரவு வரமுடியாது போய்விடும் என்று மனைவி பிடிம் சொல்லி விட்டு 7.00 மணி போல் சென்றார். மனைவியும் உணவு அருந்தி கதவைப் பூட்டி பார்வதியைப் பிரார்த்தித்தாக கொண்டிருந்தார்.

இரவு 9.00 மணியாகி விட்டது. வெளிக்கதவைத் தட்டும் சத்தம் கேட்டது. கணவன்தான் வந்திருப்பாரென நினைத்து கதவைத் திறந்தார். அங்கே ஒரு கிழவனார் முகத்தில் பிரகாச ஒளியுடன் நின்றார். வெளி யிலே குளிராக இருக்கிற படியால், உள்ளே தங்கவிடும்படி கேட்டார். விருந்தாளிகளைக் கடவுள் போல் கௌரவிக்கும் கலாச்சாரம்

நிலவியதால், கிழவனாரை விறாந்தையில் படுக்கும்படி சொல்லி, உட்கதவைத் தாளிடு பிரார்த்தனையைத் தொடர்ந்தார். சிறிது நேரத்தின் பின்பு உட்கதவைத் தட்டியது கேட்டுக் கதவைத் திறந்தார். கிழவனார் தாங்கமுடியாது பசியென்று ஏதாவது உண்ணெத் தரும்படியும் கேட்டார். வீட்டிலோ உணவு முடிந்து விட்டது. இல்லாள், மாவுடன் தயிரைப் பிசைந்து கிழவனாருக்கு பசியாறக் கொடுத்து விட்டு கதவைத் தாழிட்டார். சிறிது நேரம் கழித்துத் திருந்பவும் கதவு தட்டப்பட்டது. திறந்ததும் கிழவனார் கால்கள் வளிக்கிற தென்றும், கால்களை உருவிலிமோறும் கேட்டார். தேவகிரியம்மா உள்ளே சென்று பார்வதியிடம் என்ன சோதனையென்று பிரார்த்தித்தார். பின் கதவால் வெளியே சென்று யாராவது இவ்வேலையைச் செய்வார்களா என்று தேடிப் பார்த்தார். ஒருவரும் கிடைக்கவில்லை, பிரார்த்தித்தார். விறாந்தைக் கதவும், பின் கதவும் தட்டும் சத்தம் கேட்டது. பின் கதவைத் திறந்ததும் ஒரு பெண்மணி உதவி தேவையாவென்று வினாவினார். தேவகிரியம்மா மகிழ்ச்சியுடன் உள்ளே அழைத்து விறாந்தையிலுள்ள கிழவனாருக்கு காலை உருவிலிடும்படி வேண்டி உதவிப் பெண் உள்ளே சென்றபின்பு கதவைத் தாழிட்டார்.

பார்வதி அம்மனின் உதவி கிடைத் ததையிட்டு, மிகவும் ஆருதலுடன் பிரார்த்தனையிலீடுப்பார். **உள்ளிட்ட இருவரும் பூம சிவதும் பார்வதியுமியாவார்.**

பரமசிவன் பார்வதியிடம், பக்தையினது நீண்ட நாள் ஆசையைப் பூர்த்தி செய்யும்படி கேட்டார். பார்வதியோ, பரமசிவனே நீரே தலைவரானபடியால் நீரே வரத்தைக் கொடுக்க வேண்டுமென்று பதிலளித்தார். பரமசிவன், நான் பக்தியைப் பரிசோதிக்க வந்தேன், நீயோ பிரார்த்தனையின் பொருட்டு வந்துள்ளதால், நீ தான் வரம் கொடுக்க வேண்டும். சிறிது நேரத்தில் உட்கதவு தட்டப்பட்டது தயக்க

மின்று கதவைத் திறந்தபொழுது, **கிழவனாரும் பெண்ணும் பரமசிவனும் பார்வதியுமாகக் காட்சியளித்தார்கள்.** தேவகிரியம்மா பரவச மடைந்து அவர்களின் பாதங்களில் வீழ்ந்து வணங்கினாள். பார்வதி ஆசீர்வதித்து “உனது பரம்பரைக்காக ஒரு மகனும் கன்னியாதானத்திற்காக பிறப்பர்களாக” என்றார். பின்பு பரமசிவனை வணங்கியதும், அவளது பக்தியை மெச்சி, அவளது வயிற்றில் மூன்றாவது பிள்ளையாகத் தான் அவதரிப்பதாகவும் ஆசீர்வதித்தார். வணங்கி எழுந்ததும் தெய்வீகத் தம்பதிகள் மறைந்து விட்டார்கள். தேவகிரியம்மா பரவசமேலிட்டால், கணவனுக்கு நடந்ததைச் சொல்ல வேண்டு மென்று மிகவும் ஆவலுடன் இருந்தார்.

காலையில் கணவன் வீடு வந்து சேர்ந்தார். மனைவி நடந்ததைச் சொன்னார். கணவன் மனைவிக்கு ஏதோ சித்தப்பிரமை யென்றும், ஏதோ கனவு தான் கண்டிருக்க வேண்டுமென்றும் சொன்ன நிகழ்வை நம்பவேயில்லை. காலம் போக, மனைவி கர்ப்பவதியானாள். மகன் பிறந்தான், ஒரு வருடம் கழித்து மகன் பிறந்தான். இப்போது கங்கபவத்தியாவுக்கு மனைவி சொன்ன நிகழ்ச்சியில் நம்பிக்கை வந்தது. மனைவியிடம் அவள் மிகவும் பாக்கியசாலி தெய்வதரிசனம் கிடைத்து விட்டதைச் சொல்லி, தனக்கு அந்தப் பாக்கியம் கிடைக்கவில்லை யென்றும் சொன்னார். மனைவி மூன்றாம் தடவையும் கர்ப்பவதியானதும், கணவனுக்கு இல்லறவாழ்வில் விருப்பமிழந்து தெய்வ தரிசனத்தையே மனம் நாடியது. மனைவி ஒன்பது மாதக் கர்ப்பவதியானதும், கணவன் திடீரென வனத்திற்குப் போய் தவம் செய்வதெனத் தீர்மானித்து மனைவி யிடம் சொல்லி புறப்பட ஆயத்தமானான். வயிற்றிலிருக்கும் பிள்ளை ஆண்டவன் தானே அவன் பிறந்ததும் வேண்டியாவு தரிசனத்தை அனுபவிக்கலாமென்றும் மனைவி கூறினாள். கணவனே பரமசிவனை மனித உரு வில் பர்ப்பதிலும் பார்க்க, உண்மையான தெய்வ உருவில் கண்டு களிக்கவே தான் விரும்புவதாகச் சொல்லி புறப்பட்டான். மனைவி தனது ஸ்தீ தர்மத்தைக் கடைப்பிடிக்க வேண்டுமென்று, கணவனே

கண் கண்ட கடவுள் என்று, கணவன் பின் சென்றாள். வீடு, பிள்ளைகள், பொருள் யாவற்றையும் துறந்து கானகத்தை நோக்கிச் சென்றார்கள். ஓரளவு தூரம் சென்ற பின்பு, மனைவிக்கு பிரசவ வேதனை தொடங்கியது. பரமசிவன் ஆண் மகனாக 28.09.1835, அதிகாலை பிரவேசித்தார். குழந்தை அழகா கவும், பிரகாசத்துடனும் இருந்ததை இரசித்த தாய், குழந்தையுடனேயே தங்கி கவனித்துக் கொள்ளலாமோ வென்று ஓர் எண்ணம் அவஸ்திடம் உதித்தது. மறுகணம் ஸ்தீ தர்மம் கணவனைப் பின் தொடர வேண்டுமென்று மாற்றியது. கடவுளின் அவதாரமே, அவரே கவனித்துக் கொள்வாரென நம்பி பிள்ளையை சீலைத்துண்டால் சுற்றி பாதையின் ஓரத்தில் பாதுகாப்பாக வைத்து விட்டுச் சென்றார். அது ரம்மான் மாதம். நோன்பு முடிந்து, ரம்மானை கொண்டாட, முஸ்லீம் தம்பதிகள் வண்டிலில் போய்க் கொண்டிருக்கும் போது, பெண்மணி சிறுநீர் கழிப்பதற்காக வண்டிலை நிற்பாட்டச் சொல்லி, இறங்கிச் சிறிது தூரம் சென்றார். அங்கே துண்டில் கற்றப்பட்டுக் கிடந்த குழந்தை அனாதாவாகக் கிடப்பதைக் கண்டு அணைத்துக் கொண்டார். அவர்களுக்குப் பிள்ளையில்லாக் குறையை அல்லா தீர்த்து விட்டார் என்ற சந்தோசத்துடன் வீட்டுக்கு எடுத்துச் சென்று வளர்த்தார்கள். நாலு வயது வரை இவர்களுடன் வளர்ந்தார். சிறு பிள்ளைப் பருவத்திலேயே முஸ்லீம், இந்து இணைப்பை வலியுறுத்தினார். அதாவது இந்துக் கோவிலில் “அல்லா மாலிக்” என்று கத்துவார். மகுதியில் போய் “இராமாரே கடவுள்” என்று கத்துவார். இரு பகுதி யினரும் கோபமடைந்து பெற்றோரிடம் முறைப்பாடு செய்வார்கள். முஸ்லீம் பெற்றோருடன் வளரும் பொழுது பிள்ளைகளுடன் மாபிள் விளையாட்டு விளையாடும் பொழுது, அயல்வீட்டுப் பிள்ளையின் மாபிள்கள் எல்லாவற்றையும் விளையாட்டில் வென்றார். அந்தப் பிள்ளை கவாமி அறையில் வழிபாட்டிற்கு இருந்த சின்ன இலிங்கம் போலிருந்ததைக் கொண்டு வந்து விளையாட, அதையும் வென்றெடுத்தார். தாயார் இதைக் கண்டு இலிங்கம் போலான மாபிளைத் தரும்படி கேட்க, மாபிளை விழங்கி விட்டு வாயைத் திறந்து காட்டினார். அங்கே கடவுளின் விள்வருபத்தைத் தாயார் கண்டு, வீழ்ந்து வணங்கினார்.

வளர்ப்புத் தந்தையார் இறந்ததும், தாயார் இவரைப் பராமரிப்பதில் பயம் கொண்டு, அயலிலுள்ள வெங்குசா மகானின் ஆச்சிரமத்தில் சேர்த்தார். வெங்குசா மகான் முதலில் ஏந்கத் தயங்கினார். கடவுள் கனவில் தான் தான் அவதரித்ததாகவும், ஏந்கும் படியும் சொன்னதால், ஏந்றுக் கொண்டார். ஆச்சிரமத்தில் மிகவும் ஒழுங்குடனும், தீற்றையுள்ளவனுமாக வளர்ந்தார். குருவுக்கு இவர் மேல் அதீத விருப்பம். இதனால் மற்றவர்களில் பொறுமை எழுந்தது. பொறுமையின் நிமித்தம் இவரைக் கொலை செய்யத் தீர்மானித்தார்கள். ஒரு நாள் தருணம் பார்த்து செங்கட்டியை எறிந்தார்கள். அது குருவின் தலையில் தவறுதலாகப் பட்டதும், எறிந்தவன் மயங்கி விழுந்து விட்டான். எறியத் தூண்டினவர்கள் செய்வதறியாது, சாயியின் மடியில் வைத்துக் காப்பாற்றும்படி வேண்டினார்கள். சாயி அவனை உயிர்பித்தார்.

கிடு நாள் சாயி செய்த முதல் அற்புதம்.

இந்தச் செங்கட்டியை குரு அவருக்கு பிரசாதமாகக் கொடுத்தார். பாபா அதைத் தன்னுடன் மிகவும் பத்திரமாகக் கடைசி வரை வைத்திருந்தார். மகா சமாதியடைவதற்கு சில நாட்களுக்கு முன்புதான் இச் செங்கட்டி உடைந்ததும் தனது விதியும் முடிவுக்கு வந்து விட்டதாகக் கூறியிருந்தார்.

12 வருடங்கள் ஆச்சிரமத்திலிருந்து, ஒரு நாளிரவு (1851) மறைவாக வெளியேறி ஷ்ரீதி கிராமத்தை அடைந்தார். அங்கு 2 மாதங்கள் இருந்து விட்டு வெளியேறி பல இடங்களுக்குச் சென்று 1858 இல் ஒரு கல்யாணக் குழுவுடன் மீண்டும் ஷ்ரீதிக்கு வந்தார். அப்பொழுது அங்கேயுள்ள கண்டோப கோவிலிலுள்ள பூசாரி மகல்சபாபதி இவரைக் கண்டு சாயி மகான் வருக என்று அழைத்தார். அன்றிலிருந்து எல்லோரும் சாயி என்று அழைக்கத் தொடங்கினார்கள். (முஸ்லீம் ஆண்மீக மகான்களை சாயி என்று அழைப்பது வழக்கம்) அன்று தொடங்கி மகாசமாதியடையும் வரை சாயி ஷ்ரீதியை விட்டுப் போகவில்லை.

ஜானகிதால் என்பவருடன் மல்யுத்தத்தில் தோல்லியடைந்தபடியால், போட்டி ஒப்பந்தத் தின் பிரகாரம் தலையில் எப்போதும் துணி

சுற்றுத் தொடங்கினார். அன்று தொடங்கி பிச்சை எடுத்தே உணவும் உண்டார்.

பகவானின் அற்புதங்கள், போத ணைகள் எல்லாம் ஸ்ரீ சாயி சத்சரிதத்தில் எழுதப்பட்டுள்ளன. 28.09.1918 அன்று நோய்வாய்ப்பட்டு, விஜயதசமி அன்று 15.10.1918 மகாசமாதியடைந்தார். எட்டு வருடங்களுக்குப் பின் மறு தடவை அவதரிப்பேன் என்றும் கூறியுள்ளார்.

சாயி சரிதம் பல நால்களில் வெளிவந்தாலும், கால அட்டவணை தெளிவாக இல்லாததால், பின்வரும் கால அட்டவணை முக்கிய நிகழ்வுகளையும் நடந்த காலத்தையும் குறிப்பிடுகின்றது.

28.09.1835 -	பிராமணர் குலத்தில் பத்திரியில் பிரவேசம்
1835 - 1839	முஸ்லீம் தம்பதிகளுடன் வாழ்வு
1839 - 1851	வெங்குசாவின் ஆச்சிரமத்தில் வாழ்வு
2 மாதங்கள்-	சீரியில் பின் 7 வருடங்கள் தீரிதல்
1858 -	நிரந்தரமாக ஷ்ரீதிக்குத் திரும்புதல். மகல்சபதி சாயி என்று அழைத்தார்.
1881 -	மகாதேவ் தேஷ்பாண்டே சாயி யைக் குருவாக ஏந்றார். சாயி “ஷாமா” என அழைத்தார்.
1886 -	கொடுமையான தொய்வினால் (அஸ்மா) முன்று நாட்கள் சமாதி நிலையில் இருந்தார். மகால்சபதி உடம்பைப் பாது காத்தார்.
1892 -	துவாரகாமாயில் விளக்குகளை தண்ணீர் ஊற்றி எரிய வைத்தார்.
1909 -	ஏ.ச.எஸ்.டிக்கிசிற் பக்தராவார்.
1910 -	தபோல்கர் பாபாவிடம் வந்தார். பாபா “ஹேமத்பண்ட்” என்று அழைத்தார். இவர் சத்சரிதத்தை எழுதினார்.
25.01.1912 -	சேஜி ஆராததி தொடங்கினார் கோதுமை மா அரைத்த நிகழ்ச்சி மேகா மரணம் எய்தினார். பாபா கண்ணீர் மல்கினார்.

15.10.1918 - மகா சமாதி. பாயஜாபாயி பக்தையின் மடியில் 2.30 மணி யளவில் செவ்வாய்க்கிழமை சாய்ந்தார்.

“நான் சமாதியை நூறும், எனது சமாதி நூறு, டப், ஏஜுப்பும், எனது பக்தாகனங்கு வழிகாட்டும்”

- ஷீரஷ சாயி

உசாத்துணைநூல்கள்:

- 1) ஸ்ரீ சாயி சத்சரிதம் - தமிழ்
- 2) சத்திய சாயி அருங்கரைகள் 28.09.1990 sathya sai speaks - vol: 23
- 3) Life sketch of shirdi sai baba - by sathya sai shreelakshmi

ஜெய் சாயிராம்

தொகுப்பு:
- ஆசிரியர்

பிரேம சாயி

சுவாமி அடியார்களுக்கு கூறியவற்றிலிருந்து தொகுக்கப்பட்டது.

பகவான் தந்போதயை அவதாரம் 96 வருடங்கள் (2022 வரை) நீடிக்குமென்றும், பின்பு ஒரு வருடத்திற்குள்ளேயே அடுத்த அவதாரமான பிரேம சாயி அவதரிப்பார் என்று பல வருடங்களுக்கு முன்பே கூறியுள்ளார்.

அடுத்த அவதாரம், கர்நாடக மாநிலத்தில், மாந்திய பிரதேசத்தில் சிற்றங்க பட்டணத்திற்கு அருகாமையிலுள்ள குண்பார்த்தி என்ற கிராமத்தில் நிகழும் என்றும் கூறியுள்ளார். அந்த அவதாரம் 75 ஆண்டுகள் வரை நீடிக்கும். இம் மூன்று அவதார நிகழ்வுடன் தனது நோக்கம் நிறைவேறி, பூவுலகில் சாந்தம் நிகழ்வும் என்றும் கூறியுள்ளார். மேலும் கூறியதாவது: “பிரேம சாயியின் தெய்வத் தாய்யாக இவ் அவதாரத்தின் பக்தனான பேராசிரியர் கல்தூரி அவர்கள் பிறந்துள்ளார்.” பெற்றோர்கள் சாதாரண நடுத்தர குடும்பமாகவே இருப்பார்கள். தகப்பனார் பாரதவாஜ கோத்திரத்தையும், ஆபஸ்தும்ப குத்திரத்தையும் சேர்ந்தவராவார். அவர்கள் சிவ பக்தர்களாக நித்திய சிவலிங்க பூஜை செய்வார்கள். பிரேமசாயி மெல்லிய மீசையும், தாடியும் வளர்த்திருப்பார். பிரேமசாயி சக்தித் தத்துவத்தின் பிறப்பாகவே இருக்கும்.

1978 ஆம் ஆண்டில் Dr.ஹிஸ்லோப்பிழகு மோதிரம் திருஸ்தித்துக் கொடுத்தார். அதில் முதல் முறையாக பிரேமசாயியின் உருவம் தெரியப் படுத்தப்பட்டது. 17 வயது நிரம்பிய அழகான பையனாகவும், நீண்டமயிரும் தாடியும் ஓரளவில் இயேசு நாதரைப் போலிருந்தது. பகவான் அந்த உருவம் தந்போது தெளிவில்லாமல் இருந்தாலும், தனது சங்கல்பத்தில் தெளிவான உருவம் எடுத்ததும், இந்த உருவமும் மாறிக் கொண்டு போய் தெளிவடைய மென்று கூறினார். பிரேம சாயியியும் அன்பின் திருவுருவாய் திகழ்ந்து பேரானந்தத்தில் மூஷ்கியிருப்பார். அத்வைத்ததை மேலும் நிலை நாட்டுவார். அவரின் காலத்தில் சமாதானம், சாந்தி நிலவும். இந்தியா, பாகிஸ்தான், சீனா சிநேகிதமாக மிகவும் பலம் பொருந்திய நாடுகளாகத் திகழும். மனித குலத்தில் பெருமளவு பாரிய உன்னத முன்னேற்றம் காணப்படும். பிரேமசாயி தனது 18 ஆவது அவதார வருடத்தில் தன்னைப் பிரகடனப்படுத்துவார்.

From doubt to certainty என்ற நாலிலிருந்து தமிழாக்கம் செய்யப்பட்டது.

அருகாமை ஏற்படுத்த வல்ல அகங்கார மாயை

கவாமியின் அருகாமையில் புட்டபார்த்தி கிராமத்தில் வசிக்கும் சாயி பக்தர்கள் உண்மையிலேயே பெரிய அதிவிட்சாலிகள். அவதார காலத்தில் நாம் வாழ்கின்றோம் என்பது ஒரு விடயம். அவதாரத்தின் மகிழையை அறிந்து, உணர்ந்து வாழ்கின்றோம் என்பது ஒரு அற்புதமான விடயம். அவதாரத் துடனேயே நாள் தோறும் தரிசனம் பெற்று வாழ்கின்றோம். என்பது பேரதிஷ்டம். இதற்கு முன்னைய பல பிறவிகளில் பல புண்ணியங்களை, ஆத்மீக சாதனைகளைச் செய்தவர்களே அத்தகைய பாக்கியத்தைப் பெறுகிறார்கள்.

பாபாவை நாம் பிரார்த்திக்கும் போது, அவரை உடலோடு கட்டுப்படுத்தும் பிழைக்குள்ளாகாமல் இருக்க முயற்சி செய்ய வேண்டும். அவர் எங்கும் நிறைந்தவர், எல்லாம் வல்லவர் என்ற பேருண்மையை மறந்து விடக்கூடாது. நாம் இன்னும் உடல் பற்று, உடல் சம்பந்தமான உணர்வுகள், அதனால் விளையும் இன்ப துப்பங்கள் போன்றவற்றால் பாதிக்கப்படுகிறோம். எமக்கு வழிபட ஒரு உருவும் தேவை. மேலும் உருவமின்றி அவரை அறிவதும் கஷ்டம். அவரை, அவரது உடலுடன் தொடர்புபடுத்தியே அவரின் மகிழைகளை அற்புதங்களை அறிகிறோம். அவரிடம் மனதார அன்பு செலுத்தவும், அவரை நம் மனதில் நிரந்தரமாகப் பதிவுக்கவும் நிச்சயமாக அவரது உருவும் நமக்குத் தேவை.

சீர்தி சாயி பாபா பரிபூரண நிலையை அடைவதற்குக் குறிப்பிட்டுச் சொன்ன விடயம் பின்வருமாறு: “தியானம் செய்வதற்கு என்னை உருவத்துடனோ, அல்லது உருவமற்ற ஆண்ந்தமாகவோ தியானம் செய்யுங்கள். அது கஷ்டமாக இருந்தால் இங்கே இருப்பது, பார்ப்பது போன்ற உருவிலேயே நினைந்து அதையே இரவும் பகலுமாகச் சிந்தித்து வாருங்கள். அத்தகைய தியானத்தால் மனம்

ஒருமையில் கலந்து போகிறது. தியானம் செய்பவர், செய்யப்படும் பொருள், தியானம் செய்யும் செய்கை ஆகியவற்றுக்கிடையே உள்ள வேறுபாடு மறைந்து போகும். இது பிரம்மத்தோடு ஒன்றுபடும் நிலையில் சென்று முடிவடையும்.”

ஒரு சாதகர் ஸ்வாமியின் முன்னிலையில் வசித்தாலும், மனித சுபாவத்தின் காரணமாக அவரது ஆத்மீக உணர்வு நிலையில் கவனம் செலுத்துவதற்கு மாறாக அவரது உடல் நிலையில் கவனம் செலுத்துகிறார். அவருடன் வசிப்பதிலுள்ள அடிப்படையான சாரத்தின் மதிப்பையே இழந்து விடுகிறார். ஆனால் இன்னுமொரு சாதகர் தம்மிடத்திலேயே இருந்து கொண்டு அவரின் சரித்ததைப் பாராயனம் செய்து கொண்டு போதனைகளை நடைமுறைப் படுத்திப் பின்பற்றும் போதும் அவரின் (ஸ்வாமியின்) ஆன்மீக உணர்வு நிலையே தொடர்ந்து அனுபவிக்கிறார். இதனால் அவரது ஆத்மீக சக்தி வளர்கிறது. அவர் முன்னிலையிலேயே வாழ்ந்து வரும் பயணப் பெறுகிறார்.

ஒரு சிறு உதாரணம்: நாள் தோறும் தரிசனத்திற்குச் செல்லும் சாதகர், நாளைட வில் ஸ்வாமி என்னைப் பார்த்தாரா? சிரித்தாரா? வேண்டுதலுடன் கூடிய கடித்ததைப் பெறுவாரா? சைகை காட்டுவாரா? என்ற உடலுடன் கூடிய எதிர்பார்ப்பில் கவனத்தைச் சிதறவிட நேரி டலாம். எதிர்பார்ப்பு நிகழாத பட்சத்தில் ஒரு மூற்றும், கவலையுணர்வு ஏற்படுகிறது. மனச் சமநிலை குழம்ப் வாய்ப்பு ஏற்படுகிறது.

ஆனால் உணர்வு ஸ்தியாக மனதினால் அவரைத் (சாயியை) தியானித்து, அவரை எங்கும் காணுகின்ற மனப்பாங்குடன் வாழும் சாதகருக்கு உள்ளிருந்து வழிகாட்டுதல் கிடைக்கிறது.

அநேகமாக எல்லாச் சாதகர்களுக்கும் ஸ்வாமியின் இறை தன்மை பற்றிய

நுண்ணறிவு இருந்த போதிலும், மாயையின் விளையாட்டினால் அவரை இந்த உடலுக்குள் அடக்க முற்படுகிறோம். அவரோடு தொடர்ந்து இருப்பதாலும், பழகுவதாலும் நீண்டகால பக்தர்கள் என்று உரிமை கொண்டாட முற்படுவதாலும், ஸ்வாமியின் சக்தியினது எல்லையற்ற சக்தியை உணரும் தன்மையை மற்று விடுகிறோம். அதனால் அத்தகையவர்கள் அதிலிருந்து வரும் மகிழ்ச்சியை இழந்து விட நேரிடுகிறது.

இயேசு தமது சீடர்களிடம். தாம் கிறிஸ்து என்றும், தன் மேல் அவர்கள் கொள்ள வேண்டிய நம்பிக்கையைப் பற்றிக் கூறியிருந்தும், அவரின் மேல் முழுமையான நம்பிக்கை செலுத்தி, அவரை உண்மையாக நம்பியவர்கள் எத்தனை பேர்? அவரின் அற்புத ஆற்றல்களை வியந்து பார்த்தார்கள். அவர் உடலோடு இருந்த காரணத்தினாலேயே, அவரை மேரியின் மகனாகப் பிழையாக அடிக்கடி எண்ணிக் குழம்பினார்கள். பாண்டவர்களில் அர்ச்சனங்கும் கூட கிருஷ்ணரின் தெய்வீகத் தன்மையைப் பல முறை கண்டிருந்தாக்கூட, திரும்பத் திரும்ப அவரை யாதவ குலத்தைச் சேர்ந்த தன் நண்பனாகவே கருத்தான். இறுதியில் பாரதப் போரில் கீதோபதேசம் கேட்டு விஸ்வரூப தரிசனம்

பெற்ற பின்பே தன் பிழையை உணர்ந்து நடுநடுக்கி மன்னிப்புக் கேட்கிறான். சீர்தி பாபா வின் அத்யந்த பக்தராக இருந்த ஓாமா கூட இந்நிலைக்கு ஆட்பட்டுப் பின் வருந்தியதை சாயி சத்சரிதத்தில் காண்கிறோம்.

அவதார புருஷர்கள் மனித ஆத்மாக்களைப் பிடிக்கும் செம்படவர்களாக இருந்து, தம் சக்தியால் அவர்களைத் துன்பங்களிலிருந்து விடுவித்து, பிறப்பு, இறப்பு இல்லாத அம்ருத புருஷர்களாக வாழும் வாழ்வு என்னும் வலைக்குள் சிக்க வைக்கிறார்கள். அந்த அமிர்த புத்திரர்களாக மாற நாம் எமது உணர்வுகளால் ஸ்வாமியைத் தொடர வேண்டும். உடலுக்கு அப்பாற்பட்ட எங்கும் நிறைந்த சக்தியாக அவரை உணர்ந்து உபாசிக்க வேண்டும். அப்போது தான் நாம் மாயையின் வலையில் அகப்படாமல் தப்ப முடியும். ஒரு கட்டத்தில் அந்த உருவிற்கும் அப்பால் போய் ஸ்தால் சாயியிலிருந்து எங்கும் நிறைந்த சூட்சம் சாயியை உணரும் வகையில் நமது சாதனை முன்னேற வேண்டும். அப்போது reaction, resound, reflection என்ற வகையில் பிரபஞ்ச சாயி சக்தி எம்முள்ளே பிரதிபலிக்கத் தொடங்கும்.

ஜெய் சாயிராம்

திருமதி.எஸ்.இரவிந்திரன்

“தறவறும் என்றால் காவியிடுத்தி கானகம் செல்வதல்ல. சகலதையும் தெய்வீகமாக்குவதே உண்மையான தறவறும். சகலதிலும் தெய்வீகத்தைக் காணுதலே உண்மையான தறவறும். உதாரணமாக, பிள்ளையைத் துறத்தல் என்றால் பிள்ளையிலேயே தெய்வீகத்தைக் காணுதலாகும்.”

- வேதாந்தக் கூற்று

“செல்வம் சேகரிப்பதை அளவாக வைக்க வேண்டும். செல்வம் காலனி போன்றது. காலனி சிறிதானால் காலை உறுத்தி நடக்கும் போது வேதனையைத் தரும். காலனி பெரிதானாலும் நடக்கும் பொழுது மிகவும் இடைஞ்சலாக இருக்கும். செல்வம் இல்லாவிட்டால் பசி, பினி வாட்டி விடும். மேலதிகமானால் அமைதியின்மை, அழுத்தங்களால் அழுந்த வேண்டும்.”

“ செல்வத்தைத் தர்ம வழியில் சேகரிக்க வேண்டும். கூடியளவு தருமம் செய்ய வேண்டும் ”

- பகவான் ஸ்ரீ சக்திய சாயி பாபா

ஓம் ஸ்ரீ சாயிராம்

அன்று ஏற்ந்த உணவை கீற்று பொறுக்கிக் கொள்கிறார்கள்.

ஸ்வாமி காருண்யானந்த உடன் வர, பகவான் ஸ்ரீ சத்திய சாயி பாபா ஒரு சமயம் மும்பையிலிருந்த தமிசேஷத்திற்துக்குச் சென்றார். அவர் மேல்மாடிலுள்ள அறையில் தங்கினார். காருண்யானந்தா பாபாவின் அறைக்கு நேர் கீழே, கட்டித் தழையில் ஒரு அறையில் தங்கினார். மும்பையின் சில முக்கியப் பிரமுகர்கள் பகவானைச் சந்திக்க வந்தனர். அவர்கள் பயன்படுத்திய மாடிப்படி, தரையில் இருந்த அறைக்குப் பக்கத்தில். தன் அறைக் கதவை உள் பக்கத்தல் தாழிட்டுக் கொண்டார். அவர் யன்னல் வழியாக வெளியே பார்த்த போது, மனதைச் சங்கடப்படுத்தும் காட்சியைக் கண்டார். காம்பவுண்டு கவுருக்கு வெளியில், சில குழந்தைகள் தெரு நாய்களுடன் தூக்கியெரியப்பட்ட இலைகளில் இருந்த எச்சில் உணவைப் பொறுக்கி உண்பதைக் கண்டார். இந்தக்காட்சி அவருக்கு ஆச்சரியத்தையும் மன வருத்தத்தையும் தந்தது. இறைவனே அவதாரம் எடுத்து எலும்பும் சுதையும் கொண்ட உடலுடன் மனிதர்களுக்கிடையே உலவி வரும் காலம் இது. தவிர இந்தக் கட்டித்தலேயே அவர் இருக்கிறார். மனிதர்களும் தெருநாய்களும் சில எச்சில் துண்டுகளுக்காகப் போராடுவது கேளிக் கூத்தாக இல்லையா? இந்த என்னாங்கள் அவர் மனதின் மூலமாக ஓடிய போது, அவரது தோன்ற யாரோ மென்மையாகத் தொட்டார்கள். அவர் திரும்பிய போது, ஸ்ரீ சத்திய சாயி புன்முறவுவுடன், தன் கண்களை நோக்குவதைக் கண்டார்.

காருண்யானந்தாவின் இதயம் பட படத்தது. “ஸ்வாமி எனது கதவை உள்ளே தாழிட்டிருந்தேன், எப்படி தங்களால் உள்ளே வர முடிந்தது? நான் உள்ளே வர விரும்பினால் தாழ்பாள் என்ன செய்ய இயலும்? நான் உன்னை உணவருந்த அழைத்துச் செல்ல வந்தேன்” என்று பதில் கூறினார் பாபா. காருண்யானந்தா தன் மனதில் கொந்தளித்துக் கொண்டிருந்த உணர்ச்சிகளை வெளியிட்டார். “ஸ்வாமி, ஒரு சிறு சந்தேகம் என் மனதைத் துண்புறுத்துகிறது. தாங்கள் கடவுளின் திருவதாரம்: எஸ்தால் சரித்ததுடன் இப்போது இங்கே இருக்கின்றீர்கள். தயவு செய்து அங்கே பாருங்கள். கவற்றுக்குப் பின்னால், குழந்தைகள் தெரு நாய்களுடன் குப்பைத் தொட்டியில் எறியப்பட்ட உணவைப்

பண்டங்களுக்காக போட்டியிடுகின்றனர். இந்த அவை ஏன் என்னாரி? பகவான் பொறுஞ்சியாக விளக்கங் கூறினார். “இவர்கள் முந்திய வாழ்க்கையினை கக போகங்களில் செலவழித்தனர். மேஜை நிறைய போவுக்கான, கவை மிகுந்த உணவு வகைகளை நிரப்பிக் கொண்டு, அங்கிருந்து இங்கும் அங்குமாகப் பொறித்து உணவைக் கொறித்துக் கொண்டு, மீதியணவை அலட்சியமாக, தனக்கு லாயக்கில்லை, தேவையில்லை என்று வெளியில் எறிந்தார்கள். உண்டதற்கு மேல், வெளியே ஏற்வது அதிகம். அன்றைக்கு அலட்சியமாக, புத்தியில்லாமல், முன்யோசணையில்லாமல் எறிந்த உணவை இப்பிறவியில் குப்பைத் தொட்டியிலிருந்து பொறுக்கி உண்கிறார்கள்.”

இதன் பிறகு, பிரசாந்தி நிலையத்தில் நடைபெற்ற சத்திய சாயி நிறுவனங்களின் அகில உலக மகாநாட்டின் போது, ஸ்வாமி காருண்யானந்தா பேசினார். அப்போது, மேற்கூறிய சம்பவத்தைக் குறிப்பிட்ட போது, அதிசயம் நிறைந்த சல்சல்பு ஏற்பட்டது. அதற்குப் பின் கூறிய அருள்ளரையில் ஸ்ரீ சத்திய சாயி பாபா தெளிவு படுத்தினார். இரு பறவைகள் ஒரு மரத்தின் மேல் உட்கார்ந்திருக்கின்றன. ஒன்று அந்த மரத்தின் பழத்தை உண்கின்றது. மற்றது அதை சாட்சியாக வெறுமே பார்க்கிறது. இந்த நிகழ்ச்சி உபநிதித்தல் கூறப்பட்டது. அதன் உட்பொருள் இதுதான். மரந்தான் இந்த உடல்: உலகியலான கூதுக்கங்கள், பழங்களாகும். உணவை உண்பது ஜீவாத்மா: சாட்சியாக இருப்பது பரமாத்மா. இரண்டு பறவைகள் வேறு வேறு தலித்தன்மைகளாக காணப்படுகின்றன. ஆனால் உண்மையில் அவை ஒன்றே. பரமாத்மாவின் நிழலே, மனிதனின் ஜீவாத்மா. பாபா கூறியவாறு - பரமாத்மாவின் ஆபாச ரூபமே, ஜீவாத்மா.” அவ்வாறிருப்பதால், கூதுக்கங்களை அனுபவிப்பது ஜீவாத்மாவின் தன்மை, தலையெழுத்து. அவை பரமாத்மாவைத் தொடுவதில்லை. பரமாத்மா வெறும் சாட்சி.” பகவான் பாபாவின் இந்த சொற்கள், மரத்தில் இருக்கும் இரு பறவைகள் பற்றிய அழகிய உருவக்க் கதையின் உட்பொருளை விரித்துக் கூறுகின்றன.

ஜேய் சாயிராம்

(நன்றி - தபோவனம்)

அன்பின் மகத்துவம்

எம் சாயிநாதன் அருளிய ஜந்து மனித மேம்பாட்டுக் கொள்கையில் அன்பு என்னும் உயரிய வார்த்தை “பிரேமை” என கூறப்படுகின்றது. அன்பு தன்னமற்றது. மாறாதது, நித்தியமானது, பாகுபாடு இல்லாதது. செறிவுள்ள பிரானிகள் முதல் ஆற்றிவடைய மனிதன் வரை பொதுவான தன்மை கொண்டது. “அன்பும், சிவமும் இரண்டென்பார் அறிவிலார்” என்று கூறுகிறது திருமூலர் திருமந்திரம். எனவே அன்பும் இறைவனும் ஒன்று. அன்பின் சொருபமாகவே அவர் திருவுருக் கொண்டு எமை ஆள்கிறான். ஆகவே நாம் அன்பின் வடிவாக இறைவனை காணலாம்.

கவாமிகட எம்மை “தீவ்யாத்மஸ்வருபிகளே, பிரேமசொருபிகளே” என்று தான் அழைப்பார். அன்பு செயலாக மாறும் போதே சேவையாகிறது. எனவே உள்ளத்தின் கண் அன்பு நிறைந்தவர்களால்தான் சேவை செய்ய முடியும். ஆயிரம் பொன் கொடுத்து பகட்டான சேவை செய்வதை விட அன்போடு இன்முகம் காட்டி பேசும் ஓரிரு அன்பு வார்த்தைக்கு சக்தி அதிகம். உலகிலே பிறந்தோம், உண்டோம், கற்றோம், புகழ்டைந்தோம் இறுதியில் மாண்டோம் என்று இருப்பது உண்மையான வாழ்க்கையல்ல.

மற்ற உயிர்கள் மீது அன்பு காட்டி, சேவை செய்து அன்பால் உலகை ஆள வேண்டும். கவாமி கூறுகிறார்

“அன்புடன் நாளைத் தொடங்கு
அன்பினால் நாளை நிரப்பு
அன்புடன் நாளை முடி
இதுவே இறைவனையடையும் வழி”

என்று கூறுகிறார். உயிர்களுக்குச் செலுத்தும் அன்பு சுயநலமான அன்பாக இருக்கக் கூடாது. அழகு, அந்தஸ்து, பணம், பதவி, பட்டம் பார்த்து வருவதல்ல அன்பு. அது உள்ளிருந்து பெருக்கெடுக்கும் நதிபோல் பெருக வேண்டும். ஆனால் தற்காலத்தில்

மனிதர்கள் ஒருவரிடமிருந்து ஒன்றை எதிர் பார்த்துப் பழகுகிறார்கள். அந்த எதிர்பார்ப்பு பொய்க்கும் போது எல்லாமே வெற்றும் வெறிதாகி பிரிந்து விடுகிறார்கள். தாயை விட்டு சேய் பிரிவதும், கணவன் மனைவிக்கிடையோன விவாகரத்து, ஏன்? எல்லாவற்றிற்கும் மேலான இறைவனிடம் பல ஆசைகளைக் கேட்டு அவை நிராசையாகும் போது இறைவனை வெறுத்து நாஸ்திகனாக அல்லவறுவதும் நம் கண்முன் காணும் காட்சிகள் தானே! இது உண்மையான அன்பா? இல்லை. இன்பது உண்பம், சுக - துக்கம், வெற்றி - தோல்வி என்ற எதிர் பிரதிபலிப்புக்கள் வாழ்க்கையில் தோன்றினாலும் அன்பு என்ற தீம்சவையை உள்ளத்தில் கொண்டவர்கள் மாறுபாடில்லாத உறுதியான மனத்தோடு, எப்போதும் அன்பு செலுத்துவார்கள்.

“ என்பிலதனை வெயில் போல் காடுமே அன்பில் அதனை அறும்” என்று அன்பின் பெருமையை வள்ளுவப் பெருந்தகை எடுத்துக் காட்டுகின்றார். என்பில்லாத புழு எவ்வாறு வெயிலில் தூடிக்குமோ அவ்வாறே அன்பில்லாத வாழ்வும் துன்பமாகும் அன்பு ஒருவனிடம் ஊற்றெடுக்கும் போது சத்யம், தரம், சாந்தி, அஹிம்சை ஆகிய அருங்குணங்கள் ஊற்றெடுக்கும்.”

அன்பால் எதனையும் சாதிக்க முடியும். தனிமனித அன்பு பொய்க்கும் போது நாளாடவில் அது குடும்பத்தினுள் முழுகல் நிலையை ஏற்படுத்தும். பின் இரு தேசங்களுக்கிடையோன பிரச்சனையாக மாறும், பின் நாடுகளுக்கிடையோன மாபெரும் யுத்தமாக மாறி நாட்டு வளம், ஒற்றுமை, அமைதி, அபிவிருத்தி, தொட்பாடல் இவை எல்லாவற்றையும் கெடுத்து விடும். எனவே முதலில் ஒவ்வொரு தனிமனிதனும் தன்னுள்ளே அன்பு விதையை விதைக்க வேண்டும். அப்போது தான் அதன் பரிணாமம் சமத்துவம்,

சகோதரத்துவம், சமாதானம் என்கின்ற உயிய நிலையை அடைய உதவும். “அன்பின் வழியது உயர் நிலை ..” எனவே அத்தகைய உயர் நிலையை அடைய வேண்டுமெனில் முதலில் நாம் அன்பை மற்றவர்களிடத்தில் காட்ட வேண்டும். நாம் மற்றவர்களிடத்தில் அன்பைச் செலுத்தாமல், அவர்களிடமிருந்து அன்பை எதிர்பார்க்க முடியாது. திருவள்ளூர் தமது திருக்குறளில்

“அன்பிற்குமுன்டோ அடைக்கும் தாழ் ஆர்வலர் புன்கண்ணீர் பூசல் தரும்”

எனகின்றார். அதாவது அன்பு நதியை நாம் கட்டுப் படுத்தி, பூட்டுப் போட்டு அடைத்து வைக்க முடியாது. அது தம்மது அன்பு கொண்டவரின் சிறு கண்ணீர் துளி வெளிவரும் போது அந்த அன்பு வெளிப்பட்டு விடும். எனவே அன்பு அணை கடந்த வெள்ளம் போல பரவ வேண்டும், அன்பினாலேயே இறைவனைக் காணலாம்.

அன்பு நம்பிக்கையை வளர்க்கின்றது. ஒரு மாணவன் தன் ஆசிரியர் மீது அன்பு செலுத்த அவனுக்கு நம்பிக்கை அதிகரிக்கிறது. அதே போல ஆசிரியருக்குரிய சிறப்பியல்பாக அன்பு மிளிர வேண்டும். “ஸ்கனாவது” என்ற கல்வி கற்கும் முன் கூறும் ஸ்லோகத்திலும் ஆசிரியர் மாணவர் வெறுப்புக் கொள்ளாது அன்புடன் பழக வேண்டும். அப்போது தான் கல்வித் தீபம் இருவரிடத்திலும் ஓளிபெற்று மிளிரும், எனக் கூறப்பட்டுள்ளது.

“அன்பிலார் எல்லாம் தமக்குரியர் அன்புடையோர் என்பும் உரியர் பிறங்கு”

என்ற குறளை அன்புடையாரின் சிறப்பை வலியுறுத்துகின்றது. அன்பில்லாதவர்கள் எல்லாவற்றையும் தமக்காக உரிமை கொண்டாடுவார்கள். ஆனால் அன்பை நெஞ்சில் கொண்டோர் தமது என்பைக்கூட பிறர்க்கு ஈகை பண்ணுவர். இதிலிருந்து புலப்படுவது யாதெனில் அவர்கள் தாம்

வாழும் வரை சேவை செய்து இறுதியில் தமது உடலில் இருந்து மிஞ்சக் அனைத்தையும் இறைவனுக்கு அர்ப்பணிப்பார்கள்.

மேலும் அன்பே அகிலத்தின் அச்சாணியாக விளங்குகின்றது. வையத்தினுள் வாழ்வாங்கு வாழ வழிகாட்டும் ஒவ்வொரு மதமும் அன்பையே வலியுறுத்துகிறது. இந்து மதம் போற்றும் திருமந்திரம், திருக்குறள் போன்ற தலையாய் நால்களெல்லாம் அன்பை வலியுறுத்துகிறது. புத்தமத பஞ்சஸீலக் கொள்கைகளில் கொல்லாமைக்கு அடித்தளமே அன்புதான். சித்தராத்தன இளமைப்பருவத்திலே புராமீது வைத்துள்ள அன்பே பின்பு கொல்லாமைக் கோட்பாட்டிற்கு வழிகோலியது. அதே போல கிறிஸ்தவ மதத்திலே “ஒரு கன்னத்தில் அறைந்தால் மறு கன்னத்தைக் காட்டு என யேசு பிரான் கூறிய வார்த்தைகள் அன்பையே ஆதாரமாகக் கொண்டது. இல்லாம் மதத்திலேயே ஒருவன் பசித்திருக்க உண்பது பாவம் எனக் கூறப்பட்டுள்ளது. எனவே ஈகையும் அன்பு எனும் மூலாதாரத்தைப் பின்பற்றியதே.

ஆனால் நாம் உலகியல் பொருட்களின் மீது அன்பு வைக்கும் போது நிலையில்லாத அப்பொருட்கள் அழிந்து விடும் போது அந்த அன்புக்கு சிறு மாற்றம் நிகழ வாய்ப்புண்டு எனவே நாம் என்றும் அழிவில்லாத, நித்தியமான சாட்சாத் இறைவன் மீது அன்பு வைக்கும் போது அன்பானது மகிழமை பெறும் அந்த அன்புக்கு அழிவேயில்லை. “உறவுக்கு உரம் அன்பு”, நட்புக்கு விதை அன்பு எனவே உறவுகளை வளர்ப்பதுடன் என்றும் நிலையான இறைவன் மீது அன்பு செலுத்த வேண்டும். எனவே அன்பு முன்றெழுத்து இன, மத, மொழி, பேதமின்றி அகிலத்தையே குழும் சக்தி கொண்டது. எனவே நம் சாயிநாதன் காட்டிய அன்பு வழி நின்று, சேவை செய்து, அன்பிற்கு அடைமொழியாகத் திகழ்வோம்.

ஜெய் சாயிராம்

த.சுபராஜினி
திருக்கோவில்

**பகவான் ஸ் சத்திய சாயி பாபாவின் 85 ஆவது
அவதார தினம் - 23.11.2010**

மனம்

ஒரு முறை வயதான ஒரு பெண்மணி பாபாவிடம் சென்று தனது மனம் அங்கும் இங்கும் அலைந்து திரிவதால் தனக்கு எல்லையற்ற தொல்லைகள் உருவாகின்றன என முறையிட்டார். அந்த மனம் எங்கே இருக்கிறது எனக்காட்டினால் நான் அதை அழித்தே விடுவேன் என்று பாபா கூற, அது எனக்குத் தெரியாது என அப்பெண்மணி கூறினார். மனம் எங்கிருக்கிறது எனத் தெரியாவிட்டால் அது தான் உன்னைத் தொந்தரவு செய்கிறது என எப்படிக் கூற முடியும் என பாபா விளாவினார். எனவே மனதைப் பற்றி முழு விளக்கமும் எங்களுக்குத் தெரிந்திருக்க வேண்டியது அவசியமாகிறது.

மனம் என்பது பலவிதமான எண்ணங்களின் கூட்டு: பலநால்கள் சேர்ந்து சீலையை எப்படி உருவாக்குகின்றனவோ அப்படியே பல எண்ணங்கள் சேர்ந்து மனதை உருவாக்குகின்றன. நால்களை எடுத்து விட்டால் எப்படி சீலை இல்லாது போகிறதோ அதே போல் எண்ணங்களை எடுத்து விட்டால் மனம் இல்லாது போகும். மனமானது அது செயற்படும் விதத்திற்கமைய பல பெயர்களைத் தாங்கி நிற்கிறது. எண்ணங்களை உருவாக்கும் போது மனமெனவும், எது சரி, எது பிழை என எண்ணங்களைப் பிரித்துணரும் போது புத்தி எனவும் நல்ல எண்ணங்களின் உறைவிடமாகும் போது சித்தம் எனவும், பல தொழில்களைப் புரியும் உடலுடன் சம்பந்தப்பட்டு தனது எனும் நிலையை ஏற்கும் போது அகங்காரம் எனவும் கூறப்படுகிறது. எண்ணங்கள் மங்கலமானவை, அமங்கலமானவை என இரு வகைப்படும். உலக ஆசைகள், ஆண்மீக ஆசைகள், உடல் ரீதியான ஆசைகள் என அமங்கலமான எண்ணங்களை மூன்று வகையாகப் பிரிக்கலாம். புகழ், பெயர், பதவி, அதிகாரம், கெளரவும் போன்றவற்றிற்கு ஆசைப்படுவது உலக ஆசைகளாகும். சாஸ்திரங்களில்

பாண்டித்தியம் பெற்று பெயரும் புகழும் பெற விரும்புவது ஆண்மீக ஆசையாகும். அழகான கம்பீரமான உடலை அமைத்துக் கொள்ள விலைவது உடல்ரீதியான ஆசையாகும். இவ்வாசைகளைக் கட்டுக்குள் வைத்துக் கொள்வது ஆண்மீக பாலையில் வெராக்கியம் எனப்படும். உமி முடியிருக்கும் நெல்லை விதைத்தால் முளைக்கும் ஆனால் உமி நீக்கிய நெல் அதாவது அரிசி முளைக்காது. அதுபோல் ஆசை இருக்கும் வரை பிறவிப் பணியிலிருந்து விடுதலை பெற முடியாது.

மனதை அதன் நிலைக்கேற்ப ஜிந்து வகையாகப் பிரிக்கலாம்.

- 1) மனம் (Mind)
- 2) மேல் மனம் (Super Mind)
- 3) உயர் மனம் (Higher Mind)
- 4) தெளிந்த மனம் (Illuminated Mind)
- 5) அதி உயர் மனம் (Over Mind)

விழிப்பு நிலையில் உணர்ச்சி உறுப்புக்களின் செயற்பாடுகளுக்கமைவாக இயங்கும் போது மனம் எனப்படுகிறது. கனவு நிலையில் உணர்வுகள் செயற்பாடாதிருக்கும் போது மேல் மனம் எனக்கிறோம். ஆற்கால உற்கக் நிலையில் உயர் மனம் எனக்கிறோம், தெய்வீகத் தன்மை அடையும் நிலையில் தெளிந்த மனம் எனக்கிறோம். (இதைச் சமாதி நிலை எனவும் கூறலாம்)தெய்வீகத்தோடு ஒன்றிணையும் நிலையை அதி உயர் மனம் எனக்கிறோம். இதை மனமந்து நிலை எனலாம்.

மனம் ஆத்மாவின் போர்வை. அது ஆத்மாவை மறைக்கிறது. அதனால் அது ஆத்மாவுக்கு மிக அண்மையில் இருப்பதாகத் தோன்றுவதோடு அது ஆத்மாவை அடைய முடியும் என நம்மை நம்பச் செய்கிறது. ஆனால் ஆத்மாவுக்கு அருகில் இருப்பதால் அது ஆத்மாவை தெரிந்து கொண்டு விட்டது என நம்பக் கூடாது. ஆனால் இது

பரம்பொருளோடு இணைய வேண்டும் என்ற நாட்டத்தை வளர்க்கிறது.

மனதுக்கும் வாய்வுக்கும் நெருங்கிய தொடர்பு உண்டு. மனம் ஒடுங்குமிடத்து வாயு ஒடுங்கும். வாயு ஒடுங்குமிடத்து மனம் ஒடுங்கும். மனதில் உண்டாகும் பயம், காமம், குரோதம் ஆகிய கெட்ட விவகாரங்களுக்கு ஏற்றுபடி சுவாசப் போக்குவரவு தடுமாறுகிறது. அமைதி, அன்பு, மகிழ்வு ஆகிய நந்துணங்கள் சித்தத்தில் உண்டானால் சுவாசப் போக்குவரத்து ஒழுங்காக நடை பெறும்.

விரிந்தோடும் குரிய கிரணங்களை பூதக் கண்ணாடியின் வாயிலாகக் குவியச் செய்தால் ஓளியும் வெப்பமும் குவிந்து அதிகரிக்கின்றன. அதே போல் மனமும் குவியும் போது அது எதை எண்ணுகிறதோ அதன் பாவனையை விரைவில் எடுக்கிறது.

ஜெய் சாயிராம்

கு.ஆறுமுகம்,
தாமரைக் கேணி
மட்டக்களப்பு.

நான்த் தெளிவு:

நாலு சந்நியாசிகள் மடாலயத்தில் தியானத்தில் இருந்தார்கள். இருந்தாற்போல் மடத்தின் மேலிருந்த மடத்தின் கொடி படபடக்கத் தொடங்கியது.

இளைய சந்நியாசி : “கொடி படபடக்கிறது” என்றார்

அனுபவமுள்ள சந்நியாசி : “காற்றுத்தான் படபடக்கிறது”

20 வருட அனுபவசாலி : “ மனதுதான் படபடக்கிறது”

முதியவரான சந்நியாசி : மேற்சொன்ன கூற்றுக்களில் சலனமடைந்து சொன்னார் “வாய்கள் தான் படபடக்கின்றன”

நன்றி: யுவக் சாரதி ஜனவரி 2009 - கேரளா இந்தியா

நாம் சொல்லப் போவதை எப்போதும் 3 விதமான விமர்சனங்களுக்குடுத்த வேண்டும்.

முதலாவது உண்மையானதா? இல்லையா?

இரண்டாவது நல்லதா? கெட்டதா?

மூன்றாவது கேட்பவனுக்குப் பயனளிக்குமா? இல்லையா?

சோக்கிரட்டஸ்

இதைத்தான் புத்தபெருமானும், பகவான் ஸ்ரீ சத்திய சாயி பாபாவும் வலியுறுத்தியுள்ளார்கள்.

ஓம் ஸ்ரீ சாயிராம்

எங்கும் எதிலும் தைவுவனைக் காணுதல்

நாம் உலகியல் வாழ்க்கையில் ஈடுபட்டவர்கள்: ஆணாலும் சாபியின் அன்னினால் ஈர்க்கப்பட்டு அவரைக் குருவாகவும், தெய்மாகவும் ஆராதிப்பவர்கள். குடும்பத்தைப் பராமரிக்க வேண்டும், தொழில் செய்ய வேண்டும், உழைக்க வேண்டும், பிள்ளைகளைப் பராமரிக்க வேண்டும். அப்படி இருக்கையில் எங்கும், எதிலும் இறைவனைக் காண்பது சாத்தியமாகுமோ? சிந்திப்போம்.

இறைவன் செயல்களைக் கொண்டு கணிப்பதில்லை. செய்யும் போது உண்டாகும் மனப்பாங்கையே கணிக்கிறான் என்று படித்திருக்கிறோம். உதாரணமாக மலர்கள் போட்ட மன்மதன் எரிக்கப்பட்டான். கல்லால் வீசிய சாக்கியன் ஆசீர்வதிக்கப்பட்டான். மன்மதன் செயல் பூஜை போலிருந்தாலும், அவனது நோக்கம் சிவனின் தவத்தைக் குலைப்பதாக இருந்தது. ஆணால் சாக்கியனுக்கோ கற்களை வீசும் போது மலர்களை அர்ச்சித்து வணங்குவது போன்ற பாவனை இருந்தது. எனவே மன்மதன் தண்டிக்கப்பட்டான். சாக்கியன் ஆசீர்வதிக்கப்பட்டான்.

எமது நாளாந்த வேலைகளை, கடமைகளை பகவானுக்காகச் செய்யும் பாவனையுடன் செய்யப் பழக வேண்டும். காலையில் எழுந்தவுடன் கைகளை விரித்து வணங்கிப் பின் பூமித்தாயைத் தொட்டு வணங்குதல் நல்ல ஆரம்பமாக இருக்கும். பழைய காலங்களில் கிணற்றியில் பூப்போட்டு வணங்குவார்கள். இப்போது குளியலறை யுகம். இருந்த போதிலும் கங்காதேவியை நினைந்து வணங்கி, பல் துலக்க ஆரம்பிக்கலாம். அப்போது கண்ணுக்குத் தெரியாத நுண்ணங்கிகளை பற்பசை கொண்டு சுத்தப்படுத்துவது போல எமது மனதில் நுண்ணியதாக ஒட்டிக் கொண்டிருக்கும் பொறுமை, எரிச்சல் போன்ற

தீய இயல்புகளை நீக்குவதாக பாவனை செய்யலாம்.

நாம் செய்யும் கர்மங்களை (செயல்களை) யோகமாக்குவது நமது உள்ளார்ந்த பாவனையே. இந்த பாவனை காரணமாக அளவிட முடியாத பயன்கள் கிடைக்கின்றன. அதிலிருந்து பெரும் சக்தி எமக்குக் கிடைக்கிறது. அந்த சக்தி எமக்கு சக்தியைக் கொடுக்கிறது.

குளிக்கும் போது நம்முள்ளே இருக்கும் இறைவனுக்கு அபிஷேகம் பண்ணுவதாகப் பாவனை பண்ணலாம். வீடு கூட்டும் போது எமது மன அழுக்குகளை, தேவையற்ற சிந்தனைகளை வெளியே தள்ளுவதாக பாவனை பண்ணலாம். சமயல் செய்யும் போது இது யாக சாலை அடுப்பே ஹோம் குண்டம். இதில் யாகத் தீயை மூட்டப் போகிறேன். இதில் சமைக்கப்படும் உணவு சாத்வீக உணவாக மாறி, குடும்ப அங்கத்தவர்களுக்கு சாத்வீக உணவைக் கொடுக்கட்டும் என்று வணங்கிப் பிரார்த்தித்து அத்தகைய மனப்பாங்குடன் சமைக்கும் போதே சமையல் யோகமாகிறது. உணவு பிரசாதமாகிறது. உண்ணும் போது நம்முள்ளே இருக்கும் இறைவனுக்கு அர்ப்பணிக்கும் போது உண்ணுதலும் யோகமாகிறது.

சமையலறையில் ஓவ்வொரு நிகழ்விலும் நாம் உயர்ந்த பாவனையுடன் அர்ப்பணமாகச் செய்து உயர்ச்சி பெற முடியும். பொருட்களைச் சுளகில் பிடைக்கும் போது சளகு தேவை இல்லாததை வெளியே தள்ளுவது போல நானும் தேவையற்ற சிந்தனைகள், இயல்புகளை வெளியே தள்ளி நல்லதை உள்வாங்குவேன் என்று உறுதி எடுக்கலாம்.

அரிதட்டில் அரிக்கும் போது நல்லது கீழே விழ, பூச்சிகள், புழுக்கள் மேலே இருக்கும். நான் அரிதட்டுப் போல இருக்கக் கூடாது என்று பாவனை செய்யலாம்.

பொங்கி மென்மையாக இருக்கும் தோசை மாவை பார்க்கும் போது என இதயமும் அங்பினால் பொங்கி விரிவடைந்து மென்மையாக வர வேண்டும் என்று பாவனை பண்ணலாம். இன்னும் பல பல செயல்கள் நமது பாவனையினால் சமயலறை யோகமாக மாறும்.

தொழில் செய்யும் இடங்களில் வேலையை வழிபாடு என்ற உணர்வுடன் அங்கு சந்தீக்கும் சக மனிதர்களில் சாயியைக் கண்டு, நமக்குத் தரப்பட்ட தொழிலையே சாயி சேவையாகச் செய்யும் போது அது தொழில் யோகமாகிறது. நாம் பலருடன் தொடர்பு கொண்டு இயங்கும் போது தான் நமது குறைபாடுகள் வெளிப்படும். உதாரணமாக எமது செயல்களுடன் அல்லது கருத்துக்களுடன் பிறர் ஒத்துழைக்க விட்டால், எமக்கு வெறுப்பும், கோபமும் உண்டாகிறது. உன்மையில் எமக்குள் ஒளிந்திருந்த அத் தீய குணங்கள் வெளிப்பட அத்தகைய நபர்கள் கருவிகளாக இயங்கியின்னள் என்ற விடயத்தைப் புரிந்து கொள்ள வேண்டும். அவர்களை நன்றியுடன் பாராட்டி எமது தீய குணங்களை அகற்றும் முயற்சியில் ஈடுபட வேண்டும். தொழில் யோகத்தினால் உயர் நிலையை அடைந்தவர்களில் குறிப்பிடத் தக்கவர்கள்.

கோரா குடும்பர் என்ற குயவர் நாம ஜெபம் செய்த வண்ணம் சட்டி பானைகளைச் செய்து ஞானம் பெற்றார்.

சோனா என்ற நாவிதர் பிறர் தலை முடியை மழிக்கும் போது தன்னிடமுள்ள அழுக்கை நீக்குவதாக பாவனை பண்ணினார். கபீர் தாசர் இறைவனுக்கு உடைகளை நெய்வதாக பாவனை பண்ணி ஒரு அரசனுக்கே ஞான குருவானார்.

செய்யும் தொழில் எதுவாக இருந்தாலும் (வைத்தியர், ஆசிரியர், விவசாயி, கல்வித்தொழில்) அர்ப்பண மன்பாங்குடன் வேலையையே வழிபாடாகச் செய்யும் போது அது யோகமாகிறது.

ஒரு சாதாரணச் செயலே யோகமாகும் சந்தீர்ப்பம் ஒன்றைப் பார்ப்போம்:

தலைவாருதல்:

சிக்கெடுத்து மூன்றாகப் பிரித்துப் பின்னும் செயல்

தலையிலுள்ள சிக்கை சீப்பால் வாரி எடுக்கும் போது நாம் என்ற சீப்பால் மனச்சிக்கலை எடுப்பதாக பாவனை பண்ணலாம். மூன்றாகப் பிரிக்கும் போது கர்மம், பக்தி, ஞானம் என்ற மூன்றும் பின்னப்பட்டு அவை ஒரு பின்னலாகின்றன. இதுவே பரமாத்மா என்ற பாவனையுடன் பின்னும் போது அதுவே ஒரு யோகமாகிறது. அப்படி பின்னல் சடை உருவாக்கும் போது எப்படியும் ஒரு பகுதி நீண்டிருக்கும் ஒ சிலருக்கு பக்திப் பாவனை கூட, சிலருக்கு ஞானம் கூட. இன்னும் சிலர் செயல் வீரர்களாக இருக்கலாம் என்று பாவனை பண்ண வேண்டும். ஆனால் முழுமை அடைய மூன்றும் தேவை என உணர்ந்து செயற்பட வேண்டும்.

மாலையில் வீடு திரும்பிப் படியேறும் போது சாயி இலக்கியம் படிக்க வேண்டும் என்ற பாவனை. கூடத்தில் ஒன்று கூடி சில நிமிடங்களுக்காவது எல்லோரும் ஒன்று கூடிக் கலந்துரையாட வேண்டும் என்ற பாவனை. சமையலறை என்னும் யாக சாலையில் எல்லோரும் வேலைகளைப் பகிர்ந்து செய்ய வேண்டும் என்ற புரிந்துணர்வு. இளையவர்களுக்கு பகிர்தல், கவனமெடுத்தல் போன்ற பண்புகளை விருத்தி பெற வைப்பது அவர்கள் “வீடு” பெற உதவும் என்ற உன்மையை மறவாது செயற்படுத்தல். பேசும் வார்த்தைகள் இனிமையானதாகவும், நன்மை பயப்பனவாகவும் இருத்தல். அவை மிருது வாகவும், அன்புடனும் இருத்தல், பேசுதலை யோகமாக்கும்.

இவ்வாறு நாம் ஒரு காரியம் செய்யும் போது அதில் பக்தி கலந்திருக்க வேண்டும். அங்கு மினிர வேண்டும். அப்போது அலுப்போ, களைப்போ, தெரியாது, பசி, தாகம் தோன்றாது. பக்தி, ஞானம் செயலுடன் சேரும் போது அது பூசையாகிறது. இறைவனுக்கு அர்ப்பணமாக இறைவனோடு தொடர்பு படுத்தி ஒவ்வொரு காரியங்களைச் செய்யும் போது வீண் சிந்தனைகள் தோன்ற வாய்ப்பில்லை. விருப்பு,

வெறுப்பு தோன்றாது. சித்தத்தின் அழக்குகள் அகல்கின்றன. ஒவ்வொரு செயலுமே யோகமாகிறது. அதிலிருந்து வரும் சக்தி எம்மைச் சக்தி நிறைந்தவர்களாக மாற்றுகிறது. எமது நாளாந்த செயல்கள் அனைத்துமே எமது பாவனைகளினால் யோகமாகி விடுகின்றன. இயல்பாகவே பலனை எதிர்பாராத மனப்பாங்கு தோன்றி விடுகிறது. பிறகென்ன? பலனை எதிர்பாராத கர்ம யோகி களாக நாம் மாற முடியும்.

பஜனை பாடுதல், தியானம் செய்தல் என சில மணி நேர செயற்பாடுகள் பகுதி நேர பக்தர்களுக்கு உரியவை. ஸ்வாமி

சொல்லும் முழுநேர பக்தர்கள் என்றால் இங்ஙனம் 24 மணி நேரத்தையும் இறைவனுடன் தொடர்பு படுத்தி வாழும் வாழ்க்கை முறையைக் கடைப்பிடிக்க வேண்டும். இவ்விதம் நாளாந்தக் கர்மங்களை மன ஈடுபாட்டுடன் வழிபாடாக பாவனை பண்ணிச் செயல் புரியும் போது எங்கும், எதிலும் இறைவனைக் காண முடியும். இதுவே பூரணமான நிலை. எமது ஆன்மீக சாதனைகள் முடிவடையும் எல்லை.

ஜெய் சாயிராம்

திருமதி.எஸ்.இரவீந்திரன்
இருபாலை

சுத்திய சாயி கல்வி நிறுவனம் - தாய்லாந்து

ஆறுவயதுப் பிள்ளையினுடைய தாய் மகளைப் பார்ப்பதற்காக பாடசாலைக்கு வந்திருந்தார் இருவரும் பல கதைகள் கதைத்து விட்டு, தாயார்

“மகளோ நீ வளர்ந்து என்னவாக வரப் போகின்றாய்? என்று கேட்டார்?”

தாய் மகள் தான் ஒரு வைத்தியர் அல்லது ஆசிரியர் இப்படி உயரிய பதவி வகிப்பதைச் சொல்லுவாள் என எதிர்பார்த்தார். மகள் சொன்னதைக் கேட்டு திடுக்குற்றார்.

“நான் படிக்கட்டுக்களாக இருக்க விரும்புகிறேன்” என்றாள் மகள்.

தாயார் விளக்கும்படி கேட்டார்.....

“நான் மக்கள் ஏறும் ஒரு கருவியாக இருக்கத்தான் விரும்புகிறேன்” என்றார்.

கடவுண்டன் எமது கைணப்பு:

“பக்தன் தான் பகவானுடையவனே என்று சொல்லலாம். கடவுள், நீ என்னுடையவன்தான் என்று சொல்லுவார். நான் உன்னுடையவன் என்று கடவுள் சொல்லமாட்டார்”

- சுத்திய சாயி பாபா

“சமயம் இல்லாத விஞ்ஞானம் குருடு.
விஞ்ஞானம் இல்லாத சமயம் நொண்டி”

- அல்பேர்ட் ஜன்ஸ்டைன்

புராணங்கள்

புராணம் எனும் சொல் பழமை அல்லது தொடக்கம் தெரியாததொன்று எனக் கூறலாம். புராணம் எனக் குறிப்பிடப்படும் காவியங்கள் தெய்வீக அவதாரங்கள், புராதன கதாநாயகர்கள் பற்றிய கதைகளைக் கொண்டிருக்கும். “பைபிளின்” பழைய ஏற்பாட்டு போன்று சரித்திரி நிகழ்வுகள், பரம்பரையான பழைய கட்டுக் கதைகள் என்பனவற்றைப் புராணங்களில் காணலாம். அவை சமூகத்திற்கு ஆன்மீக வாழ்க்கையின் மதிப்புக்களை, எடுத்துரைக்கும். சாதாரண மனிதன் புராணங்கள் மூலம் பக்தி, உள்ளுணர்வு என்பனவற்றை வளர்த்துக் கொள்ளலாம். வேத போதனைகளை விளங்கிக் கடைப்பிடிப்பது சிரமமானதால் உப இலக்கியங்களாகப் புராணங்கள் உருவாக்கப்பட்டன. புராணங்களைச் சந்தேகிக்கவே இடமில்லை. இந்தப் புராணங்களின் ஆசிரியர்கள் யார்? அவை சாதாரண எழுத்தாளர்களால் எழுதப்பட வில்லை. வால்மீகி, வியாசர் போன்ற சிறந்த துறவிகளால் ரிவீ களால் எழுதப்பட்டவை. அவர்கள் சிறந்த பண்டிதர்கள். ஆகவே இந்த நூல்களில் சிறிதளவுகூட உண்மையில்லாத தன்மை காணப்படச் சாத்தியமே இல்லை. அவை இலட்சிய நூல்கள்.

புராணங்கள் பலதரப்பட்டவை. வியாசரின் மகனான சுகமுனி பாகவத புராணத்தில் பத்து வகைகள் பற்றி விளக்கியுள்ளார்.

- 1) சாகா - இராசதானிகளின் உருவாக்கம்
- 2) விசாகா - பலவிதமான சிருஷ்டிகளைப் பற்றிய விபரம்.
- 3) ஸ்தனம் - உயிரினங்களின் வாழ்க்கை முறை பற்றிய வரையறை.
- 4) போசன - இறைவன் பக்தர்களை எப்படி வழிநடத்துகிறார் என்பது.
- 5) மனவந்தார - காலங்களின் வரையறையும் மனிதனின் தொடர்பும்.
- 6) ஊதி - செயல்களுக்கான பலன்களும், நிகழ்வுகளுக்கான காரணங்களும்

- 7) ஈசானுக்கத்தா - இறைபுகழ்
- 8) நிரோத - உலக அழிவும் உயிர்கள் இறைவனுள் அடங்குதலும்.
- 9) முகதி - விடுதலைக்கான வழி
- 10) அஸ்ராயா - பக்தர்களுக்கு இறைவால் வழங்கப்பட்ட உதவியும், பக்தர்கள் விடுதலைபெறுவதற்கான இறைகருணையும்.

புராணங்களில் விபரிக்கப்பட்ட நிகழ்வுகள் பல ஆயிரம் வருடங்களுக்கு முன் நடந்தவை. பல நூற்றாண்டு காலமாக வேதங்களைப் போலவே புராணங்களும் வாய்மூலமாகவே சொல்லப் பட்டு வந்துள்ளன. வியாசர் வேதங்களை நான்காக வகுத்தது போன்று புராணங்களையும் 18 ஆக வகுத்தார்.

இராமர், சீதை, கிருஷ்ணர், பாண்டவர் கள் போன்றோரின் வாழ்க்கையின் மூலம் மக்கள், சகோதரர்கள், கணவன், மனைவி மற்றும் உறவினர்களின் பங்கு எப்படி அமைய வேண்டுமென்பதைப் புராணங்கள் உலகுக்கு எடுத்துக் காட்டுகின்றன. புராணங்கள் பக்திக்கும் சரணாகதிக்குமான வழினைக் கற்பிக்கின்றன. அதிகமான புராணக் கதைகள் சரித்திரி சம்பந்தமான நிகழ்வுகளைக் கொண்டன. சில கட்டுக் கதைகள் போல தோன்றுகின்றன, ஆனால் அவற்றைச் சரியாக விளங்கிக் கொள்ள கலாச்சார அடிப்படை பற்றிய அறிவு தேவை

இராமாயாணத்தில் பிழையான நடத்தையால் ஏற்படும் அபாயங்கள் பற்றிய படிப்பினைகள் காணப்படுகின்றன. உங்களுக்கு வரும் கஷ்டங்கள் தான் உங்களை இறைவனுக்கருகில் கொண்டு சேர்க்கின்றன. எனும் உண்மையைப் புராணங்கள் சுட்டிக் காட்டுகின்றன.

ஜெய் சாயிராம்

திருமதி.எல்.தேவகுமார்,
தாமரைக் கேணி
மட்டக்களப்பு.

அர்த்தமுள்ள ஆலய வழிபாடு

“கோயில் இல்லா ஊரில் குடியிருக்க வேண்டாம்” என்பது முதுமொழி ஏன்? “கோயில் விளங்கக் குடி விளங்கும்” மேலும் “ஆலயம் தொழுவது சாலவும் நன்று” கட்புலனால் காண முடியாத கடவுளைக் காண வைக்கும் சாதனங்களாகக் கோவில்கள் விளங்குகின்றன. அடாந்த காடுகளிலும் ஓங்கியுள்ள மலைகள் மேலும், ஆற்றங்கரைகளிலும், கடற்கரைகளிலும் கோயில் அமைக்கப்பட்டுள்ளது. இறைவன் உலகத்திலுள்ள பல உயிர்களும் துன்பம் நீங்கி இன்பம் பெற்று உய்யும் வண்ணம் தன் அருவ நீலையை விட்டுப் பூவுலகில் ஆங்காங்குள்ள பல தலங்களில் தன் பக்தர்களின் பக்திக்குப் பாத்திரமாகித் தரிசனம் தரும் பொருட்டு உருவத் திருமேனி கொண்டு எழுந்தருள்கிறார். எல்தலங்களைத் தோற்றுவிக்கும் கர்த்தர்களைக் கொண்டு 4 வகையாகப் பிரிக்கலாம்.

- 1) ஸ்வயம் - தானே தோன்றியது. ஸ்வயம்பு ஜோதி லீங்கம் - திருவண்ணாமலை.
- 2) திவ்யம் - தெய்வங்களால் நியமிக்கப் பட்டது. - இராமேஸ்வரம்.
- 3) சைத்த - சித்த புருஷர்களால் தோற்று விக்கப்பட்டது. பழனி (போகர்)
- 4) மானுஷ - மாணிடர்களால் தோற்றுவிக்கப் பட்டது.

இறைவன் எழுந்தருளியுள்ள கோவில்களைத் தவிர சமயப் பெரியோர் வசிக்கும் இடங்களும் கோவில்களாகக் கருதப்பட்டன. - வடலூர் மனிதர்களேயில்லாமல் மனிதருக்குக் கீழ்ப்பட்ட யானை முதல் எறும்பு வரையுள்ள உயிர்களும் தனித்தனியே தலங்களில் வழிபட்டன. யானை - திருவனைக்காடு இவ்வாறு புறத்தே கோயில் கொண்டு விளங்கும் பெருமான் பக்தியுடன் வழிபடும் அடியார்களின் உள்ளத்தையும் அகக் கோவிலாகக் கொண்டு அருள் செய்வார்.

“உள்ளம் பெருங்கோயில் ஊனுடம்பாலயம்

வள்ளல் பிரானார்க்கு வாய் கோபுரவாசல் தெள்ளத் தெளிந்தார்க்குச் சீவன் சிவலிங்கம் கள்ளப் புலனைந்தும் காண மணிவிளக்கே”
- திருமந்திரம்

“காயமே கோவிலாக கடிமனம் அடிமையாக” “தேஹோ தேவாலய ப்ரோக்த ஜீவோதேவ சனாதன” எனவே புறக்கோயில்களில் வீற்றிருக்கும் இன்ப வடிவாகிய இறைவனை அன்பினால் வழிபட்டு அகக் கோவிலாகிய உள்ளத்தில் இருத்தி இன்பம் பெற விழைய வேண்டும். ஆலயம் என்பதை ஆ+லயம் எனப் பிரிக்கலாம். அதாவது ஆன்மா லயிப்பதற்கு உரிய இடம் ஆலயமாகும். கோவில் என்பது கடவுள் தங்குமிடம் எனப் பொருள்படும். ஆலயம் என்பதற்கு ஆனவ மலம் அடங்குவதற்குரிய இடம் எனவும் பொருள் கொள்ளலாம். இப்படி அமைந்த ஆலயங்கள் மானுட சர்ரம் எனும் ஆலயத்தின் புரச் சின்னங்களாகும். உலகிலும் உடலிலும் உள்ள தத்துவத்தை ஆலயங்கள் விளக்குகின்றன. அண்டத்தில் காணப்படுவது பிண்டத்திலும் காணப்படும். அன்னமய, பிராணமய, மனோமய, விஞ்ஞானமய, ஆனந்தமய கோசங்களுக்கு மேலே உள்ளது ஆத்மா. அதே போல் பஞ்ச பிரகாரங்களுக்கு உள்ளே உள்ளது கோவில் மூலஸ்தானம்.

இராஜகோபுரமானது நுழைவாயிலுக்கு மேலே உயர்ந்து காணப்படுகிறது. எல்லாக் கோபுரங்களையும் விட பெரியது. கண்ணுக்கு அது தென்படும் போதே அதையே தெய்வ சொருபமாக என்னி வணங்குவது முறை. அதில் கணக்கற்ற வடிவங்கள், மானுட தேவ சிற்றுயிகள் என இயற்கையில் காணும் சர்வமும் இடம் பெறுகின்றது. கோபுரத்திலுள்ள நிலைகள் ஒற்றைப்படை என்னில்தான். அமைந்திருக்கும். முன்று நிலையுள்ளது ஜாக்கிரத், ஸ்வப்ன, சுஷாப்தி, (விழிப்பு, கனவு, தூக்கம்) என்ற 3 அவஸ்தைகளையும் ஜந்து நிலை கொண்டது. ஜம்பொறிகளையும், ஏறு நிலையுள்ளது ஜம்பொறிகளுடன்

மனம், புத்தியையும், ஓன்பது நிலையுள்ளது. ஜம் பொறிகளுடன் மனம், புத்தி, சித்தம், அகங்காரம் என்பவற்றையும் குறிப்பதாகக் கொள்ளப்படும். சிவாகமத்தின்படி இறைவன் கோபாத்திலும் சிகரத்திலும் வாயிப்படியிலும் ஆலய மண்டபங்களிலும் பலிபீடத்திலும் மூல லிங்கத்திலும் எப்போதும் பிரசன்னமுள்ளவராக இருக்கிறார் என்பதினால் கோபுரம், எல்தால லிங்கமான விமானம் இவற்றை வணங்கி உட்சென்று ஈசனைத் தொழு வேண்டும். கோவிலினுள்ளே செல்வதற்கு தரை மட்டத்தில் உள்ள ஒரே வாயில்தான் உதவுகிறது. கடவுள் நாட்டம் கொள்ளும் போது மனது என்னும் ஏறு கருணம் தான் நமக்குப் பெரிதும் பயன்படுகிறது. மனது இறைவனை நாடி உள்முகமாகச் செல்ல வேண்டும்.

இராஜகோபுரத்தைத் தாண்டி உள்ளே சென்றதும் நம் காட்சிக்கு வருவது பலிபீடம், அதனருகில் வீழ்ந்து வணங்க வேண்டும். இங்கு நமது கீழ்த்தரமான எண்ணங்களைப் பலி கொடுக்க வேண்டும். மேன்மையான எண்ணங்களுடன் எழுந்திருக்க வேண்டும். கொடிமரம் உள்முகமாக இறைவனைச் சுடிக் காட்டுகிறது. கோயிலை உள்ளே சுற்றி வரும் போது உள்ளிருக்கும் தெய்வம் தனது வலப்புறம் இருக்குமாறு சுற்ற வேண்டும். இது பிராணாயாமயத்தின் சின்னம். கொடித்தம்பத்தின் அடுத்தபடியில் இருப்பது தெய்வத்துக்குரிய வாகனம். இது ஜீவாத்மனைக் குறிக்கிறது. கடவுளைச் சென்றடைவதற்கு சர்வகாலமும் மனது கடவுள் நாட்டத்திலேயே இருக்க வேண்டும் என்னும் கோட்பாட்டை விளக்குகிறது. கர்ப்பக்கிரகத்திலுள்ள மூர்த்தியைத் தரிசிக்கும் முன் துவாரபாலக விக்கிரகங்களின் முன் சென்று அடியேன் உட்சென்று இறைவனை வணங்குவதற்கு அனுமதி செய்திருநும் என்று வேண்டிக் கொண்டு கர்ப்பக்கிரக மூர்த்தியை வணங்க வேண்டும்.

கர்ப்பக்கிரகத்துள் இருள் குழந்து ஸ்து. திரை மூடப்பட்டுள்ளது. சிறிது நேரத்தில் மனி ஓசை கேட்கிறது. திரை விலகுகிறது. கற்பூர ஆராதனை வெளிச்சுத்தில் தெய்வ தரிசனம் விக்கரகம் என்பதை மறந்து தெய்வத்தையே தரிசிக்கிறோம்.

அக்ஞானத் திரை நீங்கி ஞான ஒளி, தியான அனுபவம், மனத்தக்தது உண்டாகின்ற ஆத்ம தரிசனத்தின் பூர்ச் சின்னமாக ஆலய தரிசனம் அமைந்துள்ளது. ஆலயத்துள் எழுந்தருளியிருக்கும் தெய்வத்துக்குப் பலவிதமான உபசாரங்களும் ஆராதனைகளும் செய்கிறார்கள். தூய்நீரால் அபிஷேகம் செய்தல் பக்தியை வளர்ப்பதற்கும் பால், தயிர், நெய், பஞ்சாமிருத அபிஷேகங்கள் உடலை வளர்க்கவும் பயன்படுகின்றன. பின் ஆடை, ஆபரணம் சாத்தி அலங்காரம், நைவேத்தியம் முதலியன செய்யப்படும். மூர்த்தியிடமிருந்து அருட் ஜோதி ஒன்று கிளம்பி வந்து ஸ்பரிசிக்கிறது. அது பிரசாதமாகிறது. அதனால் அந்தக்கரண கத்தி ஏற்படுகிறது. ஸ்தோத்திரம் மூலம் இறைவனைப் புகழ்ந்து அர்ச்சனை செய்கின்றோம். நமக்கு மனப்பூரிப்பு ஏற்படுகின்றது. நாம் மேலோராய் அமைவதே பூசையின் விளைவு.

அடுக்குத் தீபத்தால் ஆராதிக்கிறோம். அதில் கணக்கற் விளக்குகள் உள்ளன. அதன் பிறகு காட்டப்படும் தீபங்கள் எண்ணிக்கையில் குறைந்து கடைசியில் ஒரு தீபத்தில் ஆராதனை முற்றுப் பெறுகிறது. இதன் தத்துவம் ஏகமாய் உள்ள பரமாத்மனே எண்ணிறைந்த ஜீவாத்மாக்களாகப் பிரகாசி த்துக் கொண்டிருக்கிறார் என்பதாம். ஜம்பொறி களையும் பரமனை நுகர்வதற்கென்று பயன் படுத்துங்கால் அது நல்ல ஆத்ம சாதனை ஆகிறது. காதால் கேட்பது அவன் நாமம். கண்ணால் பர்ப்பது அவன் ரூபம், முக்கால் நுகர்வது தூபம், நாவால் சுவைப்பது அவன் பிரசாதம். பூமாலை, சந்தனம், வீபுதி மெய்க்கு அவன் அளிக்கும் பிரசாதம். இங்ஙனம் பஞ்சேந்திரியங்களைக் கொண்டு பரமனே நுகரப்படுகிறார். உலகை அறிவுதற்கென்று பயன்படுத்தப்படும் பொறிகள் இறைவனை அறிவுதற்காகப் பயன்படுத்தப்படுகின்றன. வழிபாட்டை முடித்த பிறகு ஓர் இடத்தில் அமைதியுடன் அமர்ந்து தியானம் செய்து அந்நிலையிலேயே இருந்து இறையருள் பெற்றுச் செல்லுதல் வேண்டும்.

ஜெய் சாயிராம்

எம். நர்மதா
திருகோணமலை

ஓம் ஸ்ரீ சாயிராம்

எமது சுவாமிக்கு கவியாலே

தெய் பூஜை

நிசப்த வேளையிலே

என் மனதில் உதித்த எண்ணங்களை
சுவாமி தங்களுக்காக எழுதும் மடல் இது.
சுவாமி உங்கள் அருளும் ஆசியும் போதும்
என் வாழ் நான் முழுவதும்

உங்களுக்காகச் சேவையாற்றவே.

கவியாலே இதய பூஜை செய்ய வைத்த
சிரிய தெய்வம் உம்மை

சிரம் தாழ்த்தி வணங்குகின்றேன்.

சிறுமி இவள் சிந்தனையிலே

சிறுகடித்த சிந்தனைகள்

நிந்தனை இன்றி

சிறிது நேரம் செவி சாய்த்திடுவீர்.

குற்றம் குறை இன்னும் பல

பொறுத்திடுவீர் பொறுமையுடன்

தொண்ணாற்று ஆறு அல்ல

ஆயிரம் ஆயிரம் ஆண்டுகள்

நீர் வாழ் வேண்டும்.

எம்மை ஆண்டு அருள வேண்டும்.

ஆதி முதல் நாதியற்று நிற்கும் எமக்காய்
நீர் வாழ் வேண்டும் அந்தம் வரை.

சித்தமெங்கும் சத்தியத்தின் சங்கமமாய்

வந்துதித்தார் - நம் சாயி பாபா

அவதரிக்கும் போதே அன்பாய் அவதரித்த
முதற் கடவுள் நீர்

அன்பு என்னும் மூன்றெழுத்து மந்திரத்தை
மனித மனதுக்குள் சமைத்தவரே

பல்லாண்டு பல்லாண்டு நீர் வாழ் வேண்டும்.

எம்மை ஆண்டு அருள வேண்டும்.

இனம், மொழி, நிறம் எல்லாம்

கடந்தவரையும் கவரும்

ஒரே ஒரு மனித தெய்வம் சாயி பாபாவே!

எல்லா மதங்களையும்

எடுத்துக்காட்டும் உம் முகத்தில்

கருணைக்கோ.....

எல்லைகளே கிடையாது.

நீர் மண்ணைத் தொட்டு

எத்தனை ஆண்டுகள் கழிந்த போதும்
அத்தனை ஆண்டுகளிலும் - உம்
அன்புத் துளிகளில்....

நனைந்தவர் பலர்.

கண்களுக்கு முன்னே

அற்புதங்கள் காட்டிய அதிசயப் பிறவியே - உம்
அற்புதங்களின் ஆழத்தை அளவிட முடியுமா
திருநீற்றுக்கும் சிலுவைக்கும்
சிநேகிதம் கண்ட சிம்ம சொப்பனமே

சித்திரங்களைக்கூடு

பேச வைக்கும் உம் சிரிப்பு

சாய்ந்து கிடக்கும் உள்ளங்களை

நிமிர வைக்கும் சாயி பாபாவே!

ஒய்ந்து விடாத - உம்

தொண்டுகளைப் போல்

நீண்டு கொள்கிறது உம் வயதும்.

மனித மனதுக்குள் கடவுளைச் சமைத்தவரே

மானிடர்களைத் தீண்டும்

இடர்களைப் புதைத்தவரே!

இளமை இயங்கும் உம்

கண்களுக்குள் உறங்கும் பக்தர்களின்

பாவங்களை அறுப்பவரே!

உருவங்களில் உயிர் கலந்த தெய்வமே!

உலகமும் உயிர்களும் உமக்குள் அடக்கம்.

உலகுக்குள்ளாரும், உயிர்களிலும்

உம் அன்பே அடக்கம்.

சத்திய சொருபமே

நீர் பல்லாண்டு பல்லாண்டு வாழ் வேண்டும்.

எம்மை ஆண்டு அருள வேண்டும்

தினமும் எம்மை ஆசீர்வதித்து

எம்மீது உம் கடைக்கண் பார்வை

விழ வேண்டும்.

ஜெய் சாயிராம்

து.லலிதா
சித்தங்கேணி.

தெய்வீக்க் கருணை

இறைவனின் அருள் அனைவருக்கும் வேறுபாடின்றிக் கிடைக்கின்றது. ஆனால் நாம் அதைப் பெறுவதற்கு தயாராக இருக்கின்றோமா? அதைப் புரிந்து கொள்ளும் அளவிற்கு நாம் நட்பமாக இருக்கின்றோமா? பெரிய, சிறிய உயிர்கள் அனைத்தின் மீதும் குரிய ஒளி படுகிறது: ஆனால் நாம் நிழலிருந்தால் அதன் உஸ்ணத்தை உணர முடியாது. நாம் வெளியில் போய் அதன் ஒளியில் நின்று அதனுடைய வெப்பத்தை அனுபவிக்க வேண்டும்.

“கடவுளின் அருள் குரிய ஒளிக்கும், மழைக்கும் சமானம். அதைப் பெற நீங்கள் பல சாதனங்களை செய்ய வேண்டும். பானையை நேராக வைத்தால் தான் மழைநீ அதற்குள் விழும். அது போலவே இதயக் கதவைத் திறப்பதாகிய சாதனங்யைச் செய்து குரிய ஒளியாகிய அருளைப் பெற வேண்டும்.

மழை நீரானது ஏரி, குளம், கிணறு, ஆறு ஆகியவற்றில் விழுகிறது. அது விழும் இடத்தைப் பொறுத்தும், அந்தக் கொள்கலனின் தாய்மையைப் பொறுத்தும் அதன் கவை, நிறம், பெயர் எல்லாம் வேறுபடுகின்றது. தெய்வீக்க் கருணையும் மழையைப் போல் தூய்மையாக மிகத் தெளிவாக எல்லோர் மீதும் படுகிறது. அது எப்படிப் பெறப்பட்டு பயன்படுகிறது என்பது மனிதனின் இதயத்தைப் பொறுத்து இருக்கிறது. அருள் எனும் குரிய ஒளி உங்களைச் சுற்றி உள்ளது. ஆனால் அந்த ஒளியின் பயனைப் பெற நீங்கள் உங்கள் இதயக் கதவுகளைத் திறந்து வைத்தே ஆக வேண்டும். இது தான் சுய முயற்சி. நாம் நிலத்தை உழுது உரமிட்டு பண்படுத்தும் போது உறுதியாக விளைச்சல் நன்றாகவும் அறுவடைக்கு குறிப்பிட்ட நேரத்தில் தயாராக வும் இருக்கும். அதைப் போலவே நமது இதயமும் இறை நாமத்தாலும் எல்லையற்ற

அன்பாலும் நிறையும் போது நாம் அநேகமாக சுவாமியைப் புரிந்து கொண்டு அவர் கொடுக்க வந்துள்ளதைப் பெற்றுக் கொள்ளவும் தயார் நிலையில் இருப்போம்.

மனிதர்களாகிய நாம் தவறு என்று தெரிந்தும் மற்றவர்களுடன் ஒப்பிட்டுப் பார்க்கிறோம். சிலர் அதிக துண்பம் இல்லாமல் மகிழ்ச்சியாக வாழ்க்கை வாழ்கிறார்கள். சிலர் அதிகமான சாதனங்கள் செய்தும் கூட துன்பத்தை அனுபவிக்கிறார்கள். ஏன் இவ்வாறு உள்ளது என வியக்கிறோம். இதற்குச் சிறந்த பகுத்தறிவுள்ள விளக்கம் “எதை நீ விதைக்கிறாயோ அதை அறுவடை செய்கிறாய்” என்பது தான். இந்தப் பிறவியில் விதைத்தது மட்டுமல்ல முன்னைய பிறவியிலும் தான். இங்கு சுவாமியின் அருள் நமது கர்மவின் பாரத்தைக் குறைக்கிறது. மேலும் நம் வினைப்பயனால்தான் நாம் துன்பங்களை அனுபவிக்கிறோம். அவற்றை எதிர் கொள்ளும் தையித்தை சுவாமி நமக்கு அருளுகிறார். சுவாமி வெறும் சாட்சி தான். அவர் தண்டிப்பதும் இல்லை. பரிசில்கள் அளிப்பதும் இல்லை. அவர் அமைதியாக உதவுகிறார். நாம் வாழ்க்கையில் முள் பாதையில் செல்லும் போது அவர் நமது கையைப் பிடித்து உதவி செய்கிறார்.

நீங்கள் அதிக வலியினால் தூடிக்கும் போது மருத்துவர் உங்களுக்கு மயக்க ஊசி கொடுக்கிறார். அப்போது வலி இருந்தாலும் நீங்கள் அதை உணர்வதில்லை. இறை அருளும் மயக்க ஊசியைப் போன்றதுதான். துன்பத்தில் நீங்கள் இருந்தாலும் அது உங்களுக்குத் தெரிவதில்லை. நீங்கள் அனுபவிக்க வேண்டிய கர்மாவின் துன்புறுத்தல் இறை அருளால் கலையப்பட்டு விடுகிறது. யாரை எப்போது கர்மாவிலிருந்து விடுவிக்க வேண்டுமென்பது சுவாமிக்குத் தெரியும்

கர்மாவின் விளைவுகளை அனுபவிப்பதன் மூலம் யாரெல்லாம் பாடம் கற்க வேண்டும் என்பதும் அவருக்குத் தெரியும்.

“கர்ம விதி என்பது இரும்பாலானது அல்ல, அரப்பணித்தல் மூலமாகவும், துய்மையின் மூலமாகவும் பயன்டையலாம். அதன் விளைவை மாற்றியமைக்கலாம். அதனுடைய பயங்கரத்தையும் போக்கி விடலாம்”

“நீ வலியுடன் இருக்கும் போது நான் உன்னை எதிர்க்கிறேன் என்று நினைக்கிறாயா? அதற்குக் காரணம் இருக்குமல்லவா? இன்பத்தை நீ ஏற்றுக் கொள்வது போல துப்பத்தை ஏற்கவும் உனது இதயத்தை திறப்பாயாக. அது உனது நன்மைக்காக ஏற்படுத்தப்பட்ட எனது சங்கல்பம். அதை ஒரு சவாலாக ஏற்றுக் கொள்”

சுவாமியின் ஓவ்வொரு வார்த்தையும் ஒரு மந்திரமாகும். ஓவ்வொரு வாக்கியமும் ஒரு சூதிரமாகும். ஓவ்வொரு சொற்பொழிவும் ஒரு உயானிஷதம் ஆகும். ஓவ்வொரு அசைவும், சைகையும் ஒரு செய்தியைத் தெரிவிக்கும் என்று கூறுகிறார். பேராசிரியர் கஸ்தூரி. தனது முடிவில்லா சொற்பொழிவுகளின் மூலம் சுவாமி

முன்னின்று வழிகாட்டுகிறார். போதிக்கிறார், பொறுமையுடனும் கருணையுடனும் இச் செய்திகளைத் திரும்பத் திரும்ப கேளங்கள் என்று வலியுறுத்துகிறார்.

அருளைப் பற்றி சுவாமி கூறும் போது: “எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக அருளைப் பெற முயலுங்கள். உங்களது பழக்கங்களை மாற்றுவதன் மூலமும் ஆசைகளைக் குறைப்பதன் மூலமும் உங்களது இயல்பான உயர் குணத்தைப் பயன்படுத்துகள். ஒரு அடி எடுத்து வைத்து விட்டால் அடுத்தது கலபமாகி றது. அது தான் ஆன்மீகப் பயணத்தின் மிகப் பெரிய சிறப்பு. மேலும் மேலும் மிகப் பெரிய அளவில் அவர் அருளைப் பெறுகிறீர்கள். இறைவனின் கருணையை நம்புங்கள். அதை சம்பாதித்துக் கொள்ளுங்கள். எவ்வளவு பலமாக புயல் அடித்தாலும் தீங்கின்றி நீங்கள் காப்பாற்றப்படுவீர்கள்.

ஜெய் சாயிராம்

ஸ்ரீமதி. ஆர். ஜெகநாதன்
பாலவிகாஸ் இணைப்பாளர்
கிழக்குப் பிராந்தியம்
மட்டக்களப்பு.

“கோட்பாடுகளில்லாத அரசியல்
மனித நேயமற்ற விஞ்ஞானம்
ஓழுக்கமில்லாத கல்வி
நேர்மையற்ற வணிகம்
இவையெல்லாம் விரும்பத்தாகது மட்டுமல்ல
மிகவும் ஆயுத்தானவையுமாகும்.”

- சத்திய சாயி பாபா

ஓம் ஸ்ரீ சாயிராம்

நாமஸ்மரணம்

ஸ்ரீ கஸ்துரி அவர்களின் வரை விலக்கனத்தின் பிரகாரம் நாமஸ்மரணம் என்பது எனிமையானதும், உயிர்ப்பட்டுவெதும், எல்லோராலும் ஏற்றுக் கொள்ளக் கூடியதுமான ஓர் ஆன்மீக சாதனம். இதற்கமைய பஜனைப் பாடல்கள் உள்ளத்தைத் தட்டியெழுப்பும் சொற்களால் அமைக்கப்பட்டதும், சாஸ்திரிய சங்கீத ஞானம் இல்லாதவர்களாலும் கூடப் பாடக்கூடியதாக இருக்க வேண்டும். இறைவனுக்கான நாமம் எம் மொழியிலும் இருக்கலாம். முச்சோடு சேர்ந்து அது உச்சரிக்கப்படும் போது அது நம் வாழ்வைப் புனிதமாக்கி தெய்வீகப் பிராண் வாயுவைத் தருகின்றது.

கூட்டமாகச் சேர்ந்து இறை நாமங்களைப் பாடுவதால் அதன் அதிர்வுகள் குழலையும், மனதையும் புனிதப் படுத்துகின்றது. விடியற் காலையில் அரை மணித்தியாலம் தொடக்கம் முக்கால் மணித்தி யாலம் வரை பஜனைப் பாடல்களைப் பக்தர்கள் இனிமையான இராகங்களிற் பாடி தெருக்களினுடாகப் போகும் போது படுக்கையிலிருந்து எழுபவர்கள் கோவிந்தா, தாமோதரா, சிவா, சங்கரா, தூர்க்கை, இலட்சமி போன்ற இறை நாமங்களைக் கேட்கும் போது இதயத்திலுள்ள மாசுகள் நீக்கப்பட்டு விடுகின்றன. கலியுகத்தில் இறை நாமங்களைப் பாடுவதால் பிறவித் துன்பத்திலிருந்து விடுதலை பெறலா மெனச் சாஸ்திரங்கள் எடுத்துரைக்கின்றன. மனக் கண்முன் இறைவனை நிலை நிறுத்தி பிரேமையுடன் வணங்கினால் அது இதயக் குகையில் வெளிச்சத்தை உண்டு பண்ணும். இது அகத்துள் சாந்தியையும் புறத்தில் பிரேமையையும் தரும். நாமஸ்மரணையின் இனிமையைத் தீற்மட்ட எடுத்துக் காட்டிய நாரதர், அனுமான், அம்பரிஷி, பிரகலாதன், சூர்தாஸ், தியாகராஜா, துளசிதாசர், மீரா, துக்காராம், கபீர போன்றவர்கள் நாமாமிரத்தை பருகிச் சுவைத்து, விடுதலை பெற்றவர்கள்.

ஒரு நல்ல கலை நிகழ்ச்சியைப் பார்த்துக் கொண்டிருக்கும் போது “பாம்பு, பாம்பு” என யாரோ ஒருவன் விளையாட்டிற்காகக் கத்தினால் அதன் தாக்கத்தால் சனங்கள் எழுப்பிக் குதித்து அங்கு மிங்குமாக சிதை ஒவுர்கள். ஒரு சாதாரண சொல்லுக்கே இத்தனை தாக்கத்தை ஏற்படுத்தும் சக்தி இருக்குமானால், இறை நாமங்களைப் பக்தியுடன் பாடும் போதும், கேட்கும் போதும் எம் மனதில் இயல்பில், நடத்தையில் ஏற்படும் தாக்கம் எத்தனை சக்தி வாய்ந்ததாக இருக்கும்.

பகவான் சொல்கிறார்: உங்களுடைய இதய ஆழத்திலுள்ள அன்புடன் குரலை மேலுயர்த்திப் பயமின்றி கடவுளின் மகிழ்மையை உருத்துப் பாடுங்கள். மற்றவர்களைப் பார்த்து பயப்படாதீர்கள். இந்த மற்றவர்கள் உங்களுக்கு விடுதலையைப் பெற்றுத் தரப் போவதில்லை. இந்த ஆன்மீக சாதனை ஒவ்வொரு நாளும் கிரமமாகப் பயிற்சி செய்யப்பட வேண்டும். மரத்தின் கிளைகள் எப்போதாவது ஒன்றோடொன்று உராயும் போது நெருப்பு உண்டாவதில்லை. அவை தொடர்ந்து உராய்ந்தால்தான் நெருப்பு உண்டாகும். அது போல் ஒரு முனைப்படுத்தப்பட்ட மனத்தாலும், பக்தி சிரத்தை மிகுந்த இதயத்தாலும் நாளும் பொழுதும் நாமஸ்மரணை செய்யப்பட்டாலேயே பலன் கிடைக்கும். இச் சாதனையின் பலா பலன்களுக்கு பக்க அனுசரணையாக கட்டுப் பாடான வாழ்க்கையை சாத்வீக உணவாலும், நல்லெண்ணங்களாலும் அமைத்துக் கொள்ள வேண்டும். எங்கள் புலன்களின் பிழையான போக்குகள் ஆனந்தமுள்ள ஆத்மாவை மறைத்து விடுகின்றன. இவற்றை வேரோடு களைய நாமஸ்மரணை உதவுகிறது.

ஜெய் சாயிராம்

திருமதி.தே.தனலெட்சுமி
தாமரைக்கேணி
மட்டக்களப்பு

ஓம் ஸ்ரீ சாயிராம்

வணங்குவோம் வாரீர் கலியுக சாயியை

மலைகுடைந் தெடுத்ததொரு அவதார மனியதனை
விலையுறியாது இழந்திடல் உமக்கு அழகோ
மனித உருவெடுத்து அவ் அவதாரம் வந்திருந்தும்
உடனிருந்தபோது உணர்ந்தோம் இல்லையென
நினைத்தங்கே கவலைமேற் கவலையது கொள்ளாமல்
பொழுது இருக்கும்போதே வணங்குவோம் வாரீர் கலியுக சாயியை

மழையெனப் பொழிகிறார் சவாமி அன்பு தனையே
அழுது என ஊட்டுகிறார் சவாமி அருளுரை எமக்கே
உரிமையோடு ஏற்றிடுவீர் சாயி அவன்தனை
அழைத்திடும் நாமம் தான் எப்பெயர் என்றாலும்
பரிவோடு வந்திடுவான் பகவான் சாயியே
என்றென்றும் வணங்குவோம் வாரீர் கலியுக சாயியை

செல்லும் வழிக்கோர் உறுதுணை வேண்டும்
அல்லும் பகலும் இறைநாமம் அது வேண்டும்
தனக்கென்ற தொரு ஆசையை கைவிட வேண்டும்
பிறவிப் பயன்டைய சரணாகதி அது வேண்டும்
அவனிட்ட வழியென்று வழிபட வேண்டும்
என்றும் வணங்குவோம் வாரீர் கலியுக சாயியை

ஆழ்கடல் மூழ்கி அகழ்ந்தெடுத்த முத்து அவன்
கண்டெடுத்த முத்து என கைநழுவி விட வேண்டாம்
அவதார புரசராம் இறைவனாய் நம்முன் நிற்கும்
ஆருயிர் தோழனும் இறைவனும் ஆவான்
கண்கண்ட தெய்வமவன் எம்குறை தீர்ப்பான்
என்றும் வணங்குவோம் வாரீர் கலியுக சாயியை

ஜெய் சாயிராம்

ஸ்ரீமதி.ந.ஜெகநாதன்
ஆன்மீக இணைப்பாளர்,
மட்டக்களப்பு

செய்வது நன்மை தருவதாகவும், யாருக்கும் கெடுதல் தராமலும் இருந்தால்,
தொடர்ந்து செயல்படு. நன்மை தருவதல்ல என்றால் விலக்கி விடு. சந்தேகமாக
இருந்தால், சந்தேகம் தெளியும் வரையில் ஒன்றும் செய்யாதே.

- பாபா

ஓம் ஸ்ரீ சாயிராம்

கிராம பாலவிகாஸ்

(ஆதாரம்: ஸ்ரீ சத்திய சாயி கிராம பாலவிகாஸ் பாடப்புத்தகம்)

“பாரோகாரம் இதம் சரீரம்” இறைவனால் இந்த உடல் பிறருக்குத் தொண்டு செய்வதற்கென்றே உருவாக்கப்பட்டுள்ளது” என்று பகவான் கூறுகிறார். பகவானின் அருளைப் பெற விரும்புவார்கள் கிராமங்களுக்குச் சென்று சேவை செய்ய வேண்டும். கிராம சேவையினால் மட்டுமே பரகதி கிட்டும் என்பதை சுவாமி “கிராம சேவ பினா நிர்வாண நல்லி” என்று பாடுகிறார் அங்கு இன்னல்களுக்குட் பட்டோருக்கும் துன்பத்தில் உழல்வோருக்கும் ஏழைகளுக்கும் சேவை புரிய வேண்டும். இந்தச் சேவையே மிகச் சிறந்த சாதனை. ஒன்பதுவித பக்தியில் சேவதான் உண்ணத்மானது. என்றும் சுவாமி கூறுகிறார். “ஒவ்வொருவரும் அன்புச் சுடராக மாறுங்கள். அன்பை உள்ளும் புறமும் வெளிப்படுத்தச் சேவையில் இறங்கி உங்களை நீங்களே இரட்சித்தக்கொள்ளுங்கள். தெய்வமே மக்களுக்குத் தொண்டு செய்ய கழிந்தங்கி வந்திருக்கும் போது நீங்களும் அத்தொண்டிலே ஈடுபட்டால் அவர் பெருமிதமடைவார். தெய்வத்துக்குப் பிழித்த செயல் புரியுங்கள்” என்று அவர் எங்களை வேண்டுகிறார்.

இதனால் ஸ்ரீ சத்திய சாயி நிறுவனத்தைச் சேர்ந்த ஒவ்வொரு நபரும் கிராம மற்றும் குடிசை வாழ மக்களுக்குத் தொண்டு செய்தல் மிகவும் முக்கியமான அம்சமாகும். நாம் தத்தெடுத்த கிராமத்துக்கோ, குடிசைவாழ பகுதிக்கோ சென்றால் அங்கு நம்மை வரவேற்பவார்கள் முதலில் சிறுவர் சிறுமியரே. அங்கு சென்று பஜைன செய்து நல்ல பிரசாதம், நாராயண சேவை வழங்க வேண்டும். துணிமினிகளை யும் வழங்கி சிறுவர் சிறுமியர்க்கு பால விகாஸ் வகுப்புக்கள் தொடங்க வேண்டும். என்று பகவான் பல வருடங்களுக்கு முன்னே எமக்கு ஆணையிட்டுவிட்டார்.

“ஜந்தில் வளையாதது ஜம்பதில் வளையுமா” என்பதற்கிணங்க சிறுவர்களை நன்நெறிக்குத் திருப்புவது பெரியவர்களைத்

திருத்துவதைவிட மிகவும் இலகுவானதாகும். இதனாலேயே சுவாமி நன்னெறிகளை சிறுவர் கல்வித் திட்டத்திலே இணைக்க வேண்டும். அதன் மூலம் எதிர்கால சந்ததியை ஒழுக்கம் நிறைந்ததாக மாற்ற முடியும் என்று கூறுகிறார். இதனைக் கருதிய முயற்சியே மனித மேம்பாட்டுக் கல்வித் திட்டமாகும். இத்திட்டம் மனிதனையே மையப் பொருளாக உடையது. மனிதனின் உள்ளத்து உறையும் உயர்நிலைப் பண்புகளை வெளிக் கொணர இத்திட்டம் முயல்கிறது. மனிதனது வாழ்க்கை விழுப்பமும் முழுமையும் பெற்று உலகமும் இதனால் பயன் பெறுதலையே இத்திட்டம் நோக்கமாகக் கொண்டுள்ளது. சுருங்கக் கூறின் மனிதனது புறவளர்ச்சியோடு அவனது அகவளர்ச்சியினை இசைவுபடுத்த (harmony) இக்கல்வித் திட்டம் பயன்படுகிறது. இத்திட்டம் சாயியை வணங்குபவர்களுக்கு மட்டுமல்லாது எல்லோருக்கும் பொதுவானதாகும். தற்போது சுவாமியின் கல்விக் கூடங்களிலும் பல்வேறு நாடுகளிலுள்ள சத்திய சாயி பாடசாலை களிலும் இது நடைமுறைப்படுத்தப்பட்டு வருவதோடு மட்டு மல்லாது தாய்லாந்து போன்ற நாடுகளில் அரசாங்கமே தமது கல்வித் திட்டத்தில் சுவாமியின் மனித மேம்பாட்டுக் கல்வித்திட்டத்தை இணைத்துக் கொண்டுள்ளது.

“சிறுவர் மலர்ச்சி” என்று பொருள்படும் ‘பாலவிகாஸ்’ கல்வியானது 1968 ஆம் ஆண்டு இந்தியாவிலே பகவானால் நடைமுறைக்குக் கொண்டு வரப்பட்டதாகும். இது பிரத்தியேகமாக சாயி அன்பர்களின் குழந்தைகளுக்காக உருவாக்கப்பட்டுள்ளது. ஒவ்வொரு சத்திய சாயி நிலையங்களிலும் அதற்கென பயிற்சி பெற்ற குருமாரால் இக்கல்வி 6 - 16 வயது வரையுள்ள குழந்தைகளுக்குப் போதிக்கப்படுகிறது. இதே போல் நாம் சேவை செய்யச் செல்லும் கிராமங்களில் ‘கிராம பாலவிகாஸ்’ வகுப்புகளை நடாத்துமாறு பகவான் பணித்துள்ளார். இதை நாம் நம்

நிறுவனத்தைச் சார்ந்தவர்களில் எவர் பஜுனை செய்யக் கற்றுக் கொடுக்க முடியுமோ அவருக்கு அதனையும் எவர் மிகவும் சுவார் சியமாக கதை சொல்லக் கூடியவரோ அவருக்கு அதனையும் புத்தகத்திலுள்ள பாக்களையும் பாடத்தையும் சொல்ல முடிந்தவர்களுக்கு அதனையும் பகரிந்தளிப்பதன் மூலம் செயற்படுத்தலாம். நம் நாட்டின் பெரும்பகுதி கிராமங்களாகும். கிராம வாசிகளும் புறநகர் அல்லது குடிசைவாழ் மக்களும் சீரடைந்தால் நாடே சீரடையும். இதனைக் கருத்திற் கொண்டு தான் நம் பகவான் கிராம பால விகாஸ் கல்விக்கு முக்கியத்துவமளித்து அப் பொறுப்பை நம் நிறுவனத்திற்களித்துள்ளார். நம் நிறுவனத்தைச் சார்ந்த ஒவ்வொருவருக்கும் இக்கடமை உண்டு. பாலவிகாஸ் குருமாருடன் இணைந்து எல்லோரும் செயற்பட வேண்டும்.

கிராமத்திலுள்ள சிறுவர்கள் கட்டாய மாக பாலவிகாஸ் வகுப்புகளுக்கு வருவதற்காக பாடசாலைப் பாடங்களை அவர்களுக்கு இலவசமாகக் கற்றுக் கொடுக்க வேண்டும். ஒவ்வொரு வகுப்பிலும் முதல் ஒரு மணி நேரம் பள்ளிப்பாட் இலவச வகுப்பும் அடுத்த மணித்தியாலும் பாலவிகாஸ் வகுப்பும் நடத்த பகவான் பணித்துள்ளார். நாம் இவ்வாறு சேவை செய்யும் போது தற்பெருமை புனித வார்த்தைகளை ஞாபகத்திலிருத்தி செயற்பட வேண்டும். “நீ சேவை செய்யும் போது தற்பெருமை அடைய வேண்டாம். உன் உயர் பண்பாகிய திறமை, வலிமை, செல்வம், தெரியம், ஈகை, ஒழுக்கம் ஆகிய சர்வமும் இறைவன் உனக்களித்த பரிசாகும். இத் தெய்வ பரிசுகளை பிறருக்கு நீ அன்பளிப்பாகச் சேவையின் மூலம் அளிப்பாயாக”

ஒவ்வொரு பாலவிகாஸ் வகுப்பிலும் ஒரு பிரார்த்தனை, ஒரு பஜுனை, ஒரு கதை, ஒரு கூட்டுச் செயல், அந்நெறிப் பகுதியிலுள்ள ஒரு கலோகம் எடுக்கலாம். மிகவும் எளிய பாலவிகாஸ் பிரிவு 1, 2 க்குரிய பஜுனைகளையே சொல்லிக் கொடுக்க வேண்டும். மாதத்திற்கு ஒரு முறை சிறு கைத்தொழில் அல்லது சுகாதார வாழ்க்கை அல்லது காப்கறித் தோட்ட பராமரிப்பு முதலியவைகளைக் கூறலாம். அந்தந்த கிராமத்திலுள்ள முக்கிய சேஷத்திரத்தின் மகிழ்மை, மகானின் ஜீவித

சரிதம் அவர்களின் போதனைகளையும் கூறலாம். நாட்டுப் புறக் கலைகளையும் சேர்க்கலாம். கிராம பாலவிகாஸ்க்கு தேர்வு கிடையாது. ஓரளவு பாடங்களை முடித்த பின் விநாடி வினா நடத்தி அவர்களின் திறனை அறியலாம். ஒவ்வொரு பாலவிகாஸ் வகுப்பிலுள்ள குழந்தை களின் அறிவுத் திறனுக்கு ஏற்றவாறு பாடங்களை எளிய முறையிலும் சிறிது சிறிதாகவும் நன்றாக அவர்களின் மனதில் பதியும்படி நடத்த வேண்டும். பாடம் சொல்லுவோர் முக்கியமாகக் கவனிக்க வேண்டியது யாதெனில் சிறுவர் சிறுமியர் வருங்கால நன்மக்களாகத் திகழ் வதற்குப் பாடு பட்டு அவர்களிடமுள்ள ஏதேனும் தீயபழக்கத்தை நீக்குவதற்கு முந்பட வேண்டும். அந்நெறி வகுப்புக்கள் எடுக்கும் போது பண்பிற்கேற்ற கதைகளையும் நாம் நம் வாழ் நாட்களில் அனுபவித்த அல்லது கண்ட சம்பவங்களையும் கூறலாம். குழந்தைகளிடத்துக் கடவுட் பக்தியைப் பெருகச் செய்ய வேண்டும்.

“ஊருக்கு நல்வது சொல்வேன் - எனக் குண்மை தெரிந்தது சொல்வேன் சீருக்கெல்லாம் முதலாகும் - ஒரு தெய்வம் துணை செய்ய வேண்டும்”

என்று கேட்டு

“உயிர்களிடத்தில் அன்பு வேணும் - தெய்வம் உண்மை என்று தானநிதல் வேண்டும் வைரமுடைய நெஞ்சு வேண்டும் - இது வாழும் முறைமையை பாப்பா”

என்று போதிக்க வேண்டும்.

“இப்புவுலகில் மனிதன் தன் வாழ்க்கையின் மூலம் நிறைவுகாண வேண்டுமானால் அவன் தன்னுள் தெய்வ அன்பை நிரப்பிக் கொள்ள வேண்டும். இந்த அன்பின் வழியாகத் தொண்டில் ஈடுபட்டும். மனிதனுக்குச் செய்யும் தொண்டு மாதவனுக்குச் செய்ததை ஒக்கும்” என்ற சாயியின் வாக்குக் கிணங்க அன்பு வழி நடந்து மற்றவர்களுக்கு முன் மாதிரியாக இருந்து இறை தொண்டில் ஈடுபடுவோமாக.

ஜெய் சாயிராம்

எஸ். பிரியதர்ச்சினி
திருக்கோணமலை

புல்லுக்கட்டும் காலை மாடும்

ஆச்சிரமத்தில் குரு உட்கார்ந்திருந்தார். எதிரில் சீடர்கள் பலர் அமர்ந்து அவர் சொல்லிக் கொண்டிருக்கும் கதைகளைக் கேட்டுக் கொண்டிருந்தார்கள்.

அதில் ஒரு சீடர், “நாம் இவரிடம் பெரிய தத்துவங்களை எதிர்பார்த்து வந்தோம். வாழ்க்கையின் உண்மைகளைப் புரிந்து கொள்ள வேண்டும் என்பது நம்முடைய நோக்கம். ஆனால் இவர் ஏதோ கதை சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறாரே” என்று நினைத்தார். இவரைப் போலவே மற்றைய சீடர்களும் நினைத்தார்கள். ஆனால் வெளியில் எதுவும் சொல்லவில்லை பேசாமல் உட்கார்ந்திருந்தனர்.

இதைக் குரு புரிந்து கொண்டார். வகுப்பு நடத்திக் கொண்டிருந்த அவர் திடீரென்று ஜன்னல் வழியாக வெளியே பார்த்தார். அதன் பின் அவர்களையெல்லாம். வெளியே அழைத்துக் கொண்டு போனார்.

வீதியில் ஒருவன் ஒரு காலை மாட்டைப் பிடித்து இழுத்துக் கொண்டிருந்தான். அவன் முன்னுக்கு இழுக்க காலை மாடு பின்னால் இழுத்துக் கொண்டிருந்தது.

அவனது உடம்பு வலுவாகத் தானிருந்தது. ஆனால் காலை மாடு அவனை விட வலுவாக இருந்தது. அதன் விளைவு... அவன் இரண்டடி முன்னால் இழுக்க காலைமாடு நான்கடி பின்னால் இழுத்தது.

தொடர்ந்து அந்த இழுபறி நடந்து கொண்டிருந்தது. வெளியே வந்த அந்தக் குரு சீடர்களிடம் சொன்னார். “ பார்த்தார்களா? இது தான் நிலமை என்றார்

“என்ன சொல்கிறீர்கள்”

“ உங்களுக்கும் எனக்குமிடையிலுள்ள நிலமை இதுதான் என்று சொல்கிறேன். ஆனால்

அந்த மனிதனுக்கும் எனக்கும் வித்தியாசம் உண்டு. அவன் செய்வது முட்டாள் தனம்” இப்படிச் சொல்லிக் கொண்டே அந்த ஆளிடம் போனார்.

“ஏன்பா நீ ஊருக்குப் புதிசா?”

“ஆமாங்கையா... நான் ஊருக்குப் புதிச். இந்த வேலைக்கும் புதுச். அதனால் தான் ரோம்ப நேரமாக இப்படி இழுத்துக் கொண்டு நிற்கிறேன்.”

“காலைக்கென்று ஒரு மொழி இருக்கிறது. அது உங்க்குப் புரியவில்லை அதுதான் பிரச்சனை”

என்ன ஜயா சொல்லுறந்க ...

“கொஞ்சம் இரு... என்று சொல்லிக் கொண்டே அந்தக் குரு பக்கத்திலிருந்த பக்கமையான புற்கட்டு ஒன்றினை கையில் எடுத்துக் கொண்டார். மாட்டுக்கு முன்னால் சென்று அதன் முகத்திற்கு எதிரே காட்டினார், அவ்வளவு தான் அது பாட்டுக்கு அவருக்கு பின்னால் நடந்து போக ஆரம்பித்தது.

அவனுக்கு ஆச்சரியம்!

அடா இது என்ன? கயிறு கூடத் தேவையில்லை போலிருக்கே!

“குரு தன் கையிலிருந்த புல் கட்டை அவனுடைய கையில் கொடுத்தார்... நீ போ இது உன் பின்னால் வரும் என்றார்.

அவன் போக மாடும் அவனுக்கு பின்னால் சென்றது.

அதன்பின் அவர் தன் சீடர்களின் பக்கம் திரும்பினார் “சீடர்களே இதைத்தான் உங்கள் விடயத்திலும் செய்ய வேண்டியிருக்கிறது.

சீடர்கள் வியப்போடு அவர் முகத்தைப் பார்த்தார்கள். குரு சொன்னார்.” உங்களை

ஒரு மஸையுச்சிக்கு அழைத்துச் செல்ல வேண்டியிருக்கிறது. கயிறு கட்டி இழுத்துச் செல்வது கடினம். அது தான் கதை சொல்லி அழைத்துச் செல்கிறேன். நான் உங்களுக்கு சொல்லும் கதைகள் அந்த காளை மாட்டுக்கு முன்னாலிருக்கும் புற்கட்டுகள் மாதிரி”

என்னுடைய வேலை உண்மையை நோக்கி உங்களை அழைத்துச் செல்வது தான். அங்கே போன பின் உண்மையைக் கண்டு கொள்ள வேண்டியது உங்கள் வேலை.

உண்மை உச்சியில் இருக்கிறது. ஆகவே நாங்கள் சொல்லும் கதைகளில்

உண்மை இருக்கிறதா என்று அழாயாத்தீர்கள் ஆன்றோர்கள் எமக்கு பல நீதிக் கதைகளைச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அவற்றைப் படிக்கும் போது

ஒன்றும் நம்பும்படியாக இல்லையே என்று நமக்குத் தோன்றும். அவையெல்லாம் புற்கட்டுக்கள் என்பதைப் புரிந்து கொள்ளாங்கள். அவை நம்மை எங்கே அழைத்துச் செல்கின்றன என்பதில் கவனமாக இருங்கள். அது தான் முக்கியம்.

ஜெய் சாயிராம்

(நன்றி: இன்று ஒரு தகவல்)

நாறு கருத்துக்களைச் சூறுவதற்குப் பதிலாக, ஒரு கருத்தினை சரிவரச் செயல்லீல் நடைமுறைப்படுத்துவது சாலச் சிறந்தது. தன்னலமற்ற வேலை புரிவதன் மூலம் உன் வாழ்வைப் புனிதமாக்கிக் கொள். அதிகம் பேசிக் கொண்டே இருக்கும் மனிதனுக்கு, வேலை செய்ய நேரம் கிடைப்பதில்லை.

சொற்களில் நேரத்தை விரயம் செய்வதற்குப் பதிலாக, இறைவன் நாமத்தை இடைவிடாது கூறிக்கொண்டு, மனித சமுதாயத்திற்கு சேவை செய்வதில் உனது நேரத்தைச் செலவழி. மானுடனுக்குச் செய்யும் சேவையே மாதவனுக்குச் செய்யும் சேவை.

- பாபா

கடவுளை உணரவேண்டுமென்ற தீவரத் துண்பத்தால் துடிக்கின்ற அர்த்தனாக நீ மாற வேண்டும். துண்பத்தினை வலிகளை அனுபவி. இறைவனை அடையப்பெறும் வழிவகையை அறிந்து கொள்ளாமல், வெறுமே துயரப்படுவது பயனற்றது என்பதை நீ புரிந்து கொள் வேண்டும். அதாவது, ஆன்மீக சாதகனாக ஜிக்ஞாகவாக நீ உயர் மாந்றம் பெற வேண்டும்.

நான்கு புருஷார்த்தங்களைப் பகுத்தாராய்ந்து, மோட்சந்தான் அடையப்பெறும் முடிவான நிலை என்று உணர்ந்து அறிந்து கொள். உண்மையான இலாபத்தை விரும்புகின்ற அர்த்தியாக மாறி மோட்சம் பெற தீவிர ஏக்கங்கொள்ளத் தொடங்கு எதனை அடையப் பெற்றால், அனைத்தும் அடையப் பெறுகின்றதோ அதனைத் தேடு.

- பாபா

அுள்மீக் கதைகள்

**அக்பர் அரசனும் பேர்பவும்
(King Akbar & Birbal)**

அரசன் அரண்மனைப் புத்திசாலியான பேர்பவை மடக்க வேண்டுமென்று மிகவும் சங்கடமான கேள்விகளைக் கேட்பது பழக்கம். ஒரு முறை அரசன்: உலகத்தில் மிகக் கெட்டதைக் காட்டுவாயா? என்றார். அதற்கு போபல்: அரசே நாளைக்குக் காட்டுவேன் என்றான். அடுத்த நாள் பேர்பல் தனது நாக்கைக் காட்டி இதைப் போல் கெட்டது ஒன்றுமில்லை: ஏனெனில் எத்தனையோ பேரைப் புண்படுத்தும், கண்டதையும் உண்டு உடம்பை நோய்க்குள்ளாக்கும் என்றான்.

இன்னொரு நாள் அரசன் பேர்பவிடம் உலகத்தில் மிகவும் உன்னதமானதைக் காட்டுவாயா? அதற்கு போபல்: அரசே நாளைக்குக் காட்டுவேன் என்றான். அடுத்த நாள் பேர்பல் தனது நாக்கைக் காட்டி இதைப் போல் உன்னதமானதொன்று இல்லை, இனிமையான பேச்சு, உள்ளத்தில் இருக்கும் புண்ணை ஆற்றும், உடம்பை ஆரோக்கியமாக வைத்திருக்கும், இறை நாமத்தைச் சொல்ல வல்லது, இறைவனைப் புகழ்ந்து பாடக கூடியது. எல்லோரிடத்தும் இறை ஒளியை வெளிப்படையச் செய்யும் என்றான்.

சந்தியாசிக்குப் படிப்பித்த இல்லத்தான்

சந்தியாசி ஒருவர் உண்மையே பேசுவார்களின் வீட்டில்தான் உணவு அருந்துவார். ஒரு கிராமத்திற்கு போய் மக்களிடம் உண்மையே பேசுவர் வீட்டைக் காட்டும்படி விசாரித்தார். மக்கள் ஒருவரின் வீட்டைக் காட்டி அங்கிருப்பவர் எப்போதும் உண்மையே பேசுவார், இல்லசாதிபதி நாலு மகன்களுள்ளார்கள், அத்துடன் மிகவும் பயபக்தி கொண்டவர் என்றார்கள்.

சந்தியாசி வீட்டில் நுழைந்ததும் வீட்டுக்காரன் வீழ்ந்து வணங்கி, மிகவும் பய பக்தியுடன் உபசரித்தான். சந்தியாசி: உண்மையானவரா? என்றநிய சில கேள்வி

களைக் கேட்டார். கேள்விகளும் பதில்களும் வருமாறு:

கேள்வி: எவ்வளவு பணம் உம் மிடம் உள்ளது. பதில்: 22000 ரூபாய் மட்டும் தான்.

கேள்வி: எத்தனை மகன்மார் உமக்கு?

பதில்: ஒருவன் மட்டும் தான்

கேள்வி: எத்தனை வயது உமக்கு?

பதில்: 3 வருடம் 6 மாதம் 5 மணித்தியாலம்.

சந்தியாசிக்குப் பொறுக்க முடிய வில்லை. எவ்வளவு பொய்யெல்லாம் சொல்லும் உமது வீட்டில் உணவு உட்கொள்ள மாட்டேன் என்று கண்டிப்பாகச் சொல்லி புறப்பட ஆயத்தமானார். வீட்டுக்காரன் மன்றாடி தான் சொன்னதெல்லாம் உண்மை என நிருபிக்க சந்தர்ப்பம் தருமாறு கெஞ்சிக் கேட்டு உண்மையை நிருபிக்க தொடங்கினார்.

- தனது கணக்குப் புத்தகத்தைக் காட்டி இல்சம் ரூபாய் இருந்தாலும், 22000 ரூபாய் மட்டும் தானமாகக் கொடுக்கப்பட்டிருந்தது. தானமாகக் கொடுத்தது தான் தன்னுடன் இருக்கும். மிசசம் தன்னுடன் சேராது. ஆகவே என்னுடன் இருக்கும் பணம் 22000 ரூபாய் மட்டும்தான்.

- நாலு மகன்மார் இருந்தாலும் எல்லோரையும் பெயர் சொல்லி அழைத்தார். ஓரேயொரு மகன்தான் கூப்பிட்டதற்கு வந்தான். ஆகவே ஒருவன் தான் மகன் என்று விளக்கினார். ஒருவன் தான் சொன்னதைக் கேட்டு, சொன்னபடி செய்தான்.

- நான் ஒரு நாளில் ஒரு மணித்தியாலம் தான் பிரார்த்திப்பேன். 55 வருடங்கள் கழித்தாலும் எனக்கென்று வாழ்ந்தது 55x365 நாட்கள் மட்டுமே. மற்றைய நேரமெல்லாம் வீண் நேரமே எனக்குச் சொந்தமானதல்ல.

சந்தியாசி விளக்கங்களைக் கேட்டு மகிழ்ச்சி அடைந்து உணவு உண்டு ஆசீவதித்து சென்றார்.

ஜெய் சாயிராம்

A to Z

இல்லத்தில் - அலுவலகத்தில் -
பொதுவாழ்வில் - மனித உறவுகள்
சீராக இருக்க

AT HOME , IN OFFICE , & IN LIFE...., FOR THE BEST HUMAN RELATION SHIPS

APPRECIATION

மற்றவர்களின் நிறைகளை மனதாரப் பாராட்டுங்கள்.

COMMEND WHOLEHEARTEDLY THE GOOD DEEDS OF THE OTHERS.

BEHAVIOUR

புன்முறவுல் காட்டவும், சிற்சில அன்புச் சொற்களைச் சொல்லவும் கூட நேரம் இல்லாதது போல் நடந்து கொள்ளாதீர்கள்.

DO NOT BEHAVE AS IF YOU HAVE NO TIME, TO SMILE AND OFFER EVEN FEW KIND WORDS

COMPROMISE

அற்ப விஷயங்களைப் பெரிதுபடுத்தாதீர்கள். நேரில் சந்தித்து மனம் திறந்து பேசுங்கள்.

DO NOT MAGNIFY TRIVIAL ISSUES. MEET & DISCUSS WITH AN OPEN MIND.

DEPRESSION

மற்றவர்கள் புரிந்து கொள்ளவில்லையே என்று சொர்வடையாதீர்கள்.

DO NOT BE DISHEARTENED, WHEN OTHERS FAIL TO UNDERSTAND YOU.

EGO

மற்றவர்களைவிட உங்களை உயர்த்திக் கரவப்படாதீர்கள்.

DO NOT TAKE PRIDE BY OVER-ESTIMATING YOURSELF OVER THE OTHERS.

FORGIVE

கண்டிக்கக்கூடிய அதிகாரமும், நியாயமும் உங்கள் பக்கம் இருந்தாலும், எதிர்த்தரப் பின்றை மன்னிக்க வழி இருக்கிறதா என்று பாருங்கள்.

EVEN IF YOU ARE WITHIN THE BOUNDS OF JUSTICE AND AUTHORITY TO REPRIMAND, STRIVE A WAY TO FORGIVE YOUR OPPONENTS.

GENUINENESS

எந்தக்கட்டத்திலும் சந்தேகம் வேண்டாம். எந்த விடயத்தையும் நேர்மையாகக் கையா ஞாங்கள்.

AVOID SUSPICION IN ANY SITUATION. HANDLE ANY ISSUE WITH HONESTY & SINCERITY.

HONESTY

தவறு செய்தால் உடனே மன்னிப்புக் கேட்பதைக் கொரவமாகக் கருதுங்கள்.

CONSIDER OFFERING AN APOLOGY FOR A MISTAKE, AS AN HONOUR

INFERIORITY COMPLEX

எவரையும் பார்த்துப் பிரமிக்காதீர்கள். நான் சிறியவன் என்ற தாழ்வு மன்ப்பான்மையை விடுங்கள்.

DO NOT ENVY OF OTHERS. GIVE UP THE THOUGHT THAT YOU ARE INFERIOR TO OTHERS.

JEALOUSY

பொந்தாமை வேண்டவே வேண்டாம். அது கொண்டவனையே அழிக்கும்.

NEVER EVER BE JEALOUS. IT IS SELF DESTRUCTIVE.

KINDNESS

இனிய இதமான சொற்களை மட்டுமே பயன்படுத்துங்கள்.

SPEAK ONLY SWEET AND PALLATABLE WORDS.

LOOSE TALK

சம்பந்தமில்லாமலும், அர்த்தமில்லாமலும் பின் விளைவு அறியாமலும் பேசவேண்டாம்.

AVOID SPEAKING UNNECESSARILY, INSENSIBLY AND WITHOUT BEING AWARE OF THE CONSEQUENCES

MISUNDERSTANDING

மற்றவர்களைத் தவறாகப் புரிந்து கொள்ளாதீர்கள்.

DO NOT MISS TO UNDERSTAND OTHERS AND CREATE MISUNDERSTANDING.

NEUTRAL

எப்போதும் எந்த விடயத்தையும், முடிவு எடுத்துவிட்டுப் பேச வேண்டாம். பேசிவிட்டு முடிவு எடுங்கள். முக்கியமாக நடுநிலை தவற வேண்டாம்.

NEVER MAKE A DECISION ON ANY MATTER, BEFORE SPEAKING.

MAKE THE DECISION AFTER SPEAKING.

ALWAYS MAINTAIN NEUTRALITY.

OVER EXPECTATION

அளவுக்கு அதிகமாகவும் தேவைக்கு அதிகமாகவும் ஆசைப்படாதீர்கள்.

DO NOT BE DESIROUS, IN EXCESS OF YOUR NEEDS.

PATIENCE

சில சங்கடங்கள் சகித்துந்தான் ஆகவேண்டும் என உணருங்கள்.

REALISE THAT GOING THROUGH, CERTAIN UNPLEASANT SITUATIONS IS INEVITABLE.

QUIETNESS

தெரிந்ததை மாத்திரமே பேசங்கள், அநேகப் பிரச்சனைகளுக்குக் காரணம் தெரியாததைப் பேசுவதுதான். கூடுமானவரை பேசாமலே இருந்துவிடுங்கள்.

SPEAK ONLY WHAT YOU KNOW. REASONS FOR MANY ISSUES ARE CAUSED BY SPEAKING WITHOUT KNOWLEDGE.

AS FAR AS POSSIBLE, KEEP SILENT.

ROUGHNESS

பண்பில்லாத வார்த்தைகளையும், தேவை இல்லாத மிகுக்கையும் காட்டாதீர்கள்.

AVOID USING UNCULTURED LANGUAGE AND DISPLAY OF UNWANTED ARROGANCE.

STUBBONNESS

சொன்னதே சரி செய்ததே சரி என பிடிவாதம் பிடிக்காதீர்கள்.

DO NOT CLAIM THAT, WHAT YOU SAY AND DO, ARE CORRECT.

TWISTING

இங்கே கேட்டதை அங்கேயும், அங்கே கேட்டதை இங்கேயும், சொல்வதை விடுங்கள். தீரிபு படுத்த வேண்டாம்.

DO NOT CARRY TALES FROM HERE TO THERE, AND THERE TO HERE.

UNDERESTIMATE

மற்றவர்களுக்கும் கூய மரியாதை உண்டு என்பதை மறவாதீர்கள்.

DO NOT FORGET THAT OTHERS TOO HAVE THEIR SELF RESPECT.

VOLUNTARY

அடுத்தவர் இறங்கி வரவேண்டும் என்று காத்திராமல் நீங்கள் பேச்சை முதலில் தொடங்குங்கள். பிரச்சனை வரும்போது எதிர்த்தரப்பில் உள்ளவரின் கருத்துக்களுக்கும் காது கொடுங்கள். பின்பு அதற்குப் பதில் கொடுங்கள்.

DO NOT AWAIT OTHERS TO COME DOWN TO YOU. YOU INITIATE THE CONVERSATION. GIVE A HEARING TO THE VIEWS OF YOUR OPPONENTS, AND THEREAFTER DISCUSS A SOLUTION.

WOUND

எந்தப் பேச்சும், செயலும் யார் மனதையும் காய்ப்படுத்தாமல் இருக்கட்டும்.

ENSURE YOUR WORDS & DEEDS DO NOT HURT OTHERS FEELINGS.

XEROX

நம்மை மற்றவர்கள் எப்படி நடத்த வேண்டும் என்று எதிர்பார்க்கிறோமோ அப்படியே மற்றவர்களை நாம் நடத்துவோம்.

DO UNTO OTHERS, WHAT YOU EXPECT OTHERS, TO DO TO YOU.

YIELD

முடிந்தவரை விட்டுக்கொடுங்கள். விட்டுக் கொடுப்பவர்கள் கெட்டுப் போவதில்லை. கெட்டுப்போகிறவர்கள் விட்டுக் கொடுப்பதில்லை.

BE TOLERANT, AS FAR AS POSSIBLE. THOSE WHO ARE TOLERANT, WILL NOT BE DEPRIVED. THOSE DEPRIVED, ARE NOT TOLERANT.

ZERO

இவை அனைத்தையும் கடைப்பிடித்தால் பிரச்சனை என்பது புஜ்ஜியம் ஆகும்.

IF ALL THESE ARE FOLLOWED, PROBLEMS ARE ZERO.

ஜெய் சாயிராம்

திரு.பிரபாகர்
தேசிய ஆண்மீக இணைப்பாளர்
ஸ்ரீலங்கா

ஆண்மீக சரணாகதியின் இரகசியத்தை கோபியர்கள் அறிந்திருந்தனர். அவர்களது வழிபாடு எந்த கொடுக்கல் வாங்கல் உணர்வாலும் மாசுபடவில்லை. விலை பேசி வியாபாரம் செய்து, இலாபம் பெற்ற தீவிர விருப்பங் கொள்வோர், பக்தி மரியாதை செலுத்தினால் அதற்கு தகுந்த பலன் கிடைக்க வேண்டுமென்று எதிர் பார்க்கிறார்கள். தான் செலுத்தும் வணக்கத்துக்கு கிடைக்க வேண்டிய பிரதிபலன் எவ்வளவு என்று கணக்கிட்டு வைத்துக் கொள்கிறார்கள். கூலி ஒவர் டைம் அலவன்ஸ், போனஸ் இன்னும் பிறவற்றிற்குப் போராடும் கூலியாட்கள் போன்றவர், தாம் செய்யும் சேவைக்கு எவ்வளவு பறித்துக் கொள்ள இயலும் என்று கணக்கிடுகிறார்கள்.

இதற்கு மாறாக குடும்பத்தில் ஒருவராக உறவினராக ஒரு நண்பனாக இருந்த கடவுளுக்குச் சொந்தமானவன் என்று உணர்ந்திரு. அப்போது வேலை அலுப்பாக இராது அது இன்னும் நன்றாகவே நடைபெறும். இன்னும் அதிக இதய நிறைவைத் தரும். கூலியா? எசமானார் எப்போதும் நீங்கள் ஆண்தத்திலேயே திளைக்கச் செய்வார். இதற்கு மேல் மனிதன் முயற்சி செய்ய வேறென்ன உள்ளது.

- பாபா

ஓம் ஸ்ரீ சாயிராம்

பகவான் எழுதிய கழகங்கள்

Bhagavan's Compassionate Guidance to Gurus

Bhagawan Sri Sathya Sai Baba

PRASANTHI NILAYAM

Dear Teachers,

Teaching is the noblest of profession. It is also the holiest Sadhana for self-realization. For, it involves the cultivation of self-less Love and the showering and sharing of that Love. The teacher moulds the rising generation into self-contained, self-reliant, Atma-conscious persons. He is the architect of happy homes, prosperous communities and peaceful nations. He has not only to equip himself with knowledge and skills to inform and instruct, but also the vision and insight, to inspire and transform. Children absorb from teachers and elders their habits and manners, behaviour and beliefs. Therefore, the teacher has to be a constant example of the ideals he has to implant in their hearts. He must excel in humility, simplicity, morality and integrity, so that education results in excellence. Such a teacher can be a beacon of Truth, Love and Reverence. The children who grow under his wise care will shine as Lamps of Love in their homes, radiating courage, joy and hope. Let the Beacons never fade. Let the Lamps be ever bright.

Good Teachers + Good Students = Good Nation

*With love and reverence,
Sri Sathya Sai Baba*

Bhagavan's Compassionate Blessings to Children

Bhagawan Sri Sathya Sai Baba

TEL NO: 30
DRINELIAN
WHITEFIELD 560 067
TELE NO: 34
PRASANTHI NILAYAM P.O.
ANANTAPUR DIST 516134

30 - 12 - 81

Dear Children! Accept my Blessings. Blessings also for your brothers and sisters, your parents and teachers. Your classes are named Bal Vikas. Vikas means blooming, the blooming of the flower. The flower pleases us for it is beautiful. Simplicity and innocence make the child a flower in the garden of Sai. The tenderness, Simplicity and innocence make the child charming, it is so loving that all people love it in return. The child is not selfish. It plays freely with other children. The child always speaks truth. It shares what it likes with its playmates. This sharing gives it great joy and adds to the joy of others. Children! Cultivate these virtues. Also, help other children whenever you can. And, help your parents when they need it. Make them happy. Make them proud of you and your goodness. Learn well the lessons your Guru teaches you and try to practice the do's and don'ts they advise you to follow.

You are now in the first stage of the long journey of Life. You have many great tasks before you. You have many duties to discharge in order to make your motherland happy and prosperous. The boys and girls of today must be the doctors, the engineers, the administrators, the farmers the traders of tomorrow developing and defending this vast country and bringing joy to millions of homes. India and the World have huge material resources, but your hands and hearts have to supply the will and the skill to use those resources for the good of the people. Prepare yourselves and get ready for the role.

I bless you that you grow into strong, brave, selfless Servants of the People. Sai will be with you always. Sai loves children very much, for they are disciplined and devoted always doing their duties joyfully.

*With love and reverence,
Baba*

Digitized by Noolam Foundation
noolam.org | sathyasham.org

ஓம் ஸ்ரீ சாயிராம்

செய்திகள்

நிறுவனச் செய்திகள்

பரததி யாத்திரை

ஸ்ரீ ஸங்காவிலிருந்து 1000 பக்தர்கள் செப்டம்பர் 11 ஆம் திகதி முதல் 21 ஆம் திகதி வரை சுவாமியின் தரிசனத்திற்கு முன் னுரை மைய ஸிக் கப் பட்டமையால் புட்டப்பத்தி சென்று சுவாமியின் தரிசனத்தால் மகிழ்ச்சியுடன் திரும்பியுள்ளனர். பலரிடையே உள்ளக மாற்றும் ஏற்பட்டுள்ளதாக கூறினர்.

இளைஞர் ஆண்மீக ஒன்றுகூடலும் இளைஞர் மகாநாடும்

இலங்கையின் அனைத்துப் பாகங்களிலுமிருந்து இளைஞர்கள் குருநாகல் மாவட்டத்திலுள்ள அம்பேசு என்ற இடத்தில் அமைந்துள்ள Mas Park என்ற தொழில்நுட்ப நிறுவனத்தில் ஒன்றுகூடினார்கள். யூன் மாதம் 18, 19, 20 திகதிகளில் இந் நிகழ்வு இடம்பெற்றது. இந்நிகழ்விற்கு பிரதம விருந்தினராக இலண்டனிலிருந்து சத்திய சாயி நிறுவன சர்வதேச இளைஞர் இணைப்பாளர் சாயி சகோதரர் சித்தகுதாசமா அவர்கள் சமுகமளித்திருந்தார். ஆண்மீக உரைகள், கலந்துரையாடல்கள், ஆண்மீக சாதனைகள், கண்காட்சி, நாடகம், இசை முதலிய நிகழ்ச்சிகள் இடம்பெற்றன. பலரும் ஒன்றுகூடியதால் ஒன்றுமையுணர்வு விருத்தியடைந்ததுடன், இளைஞர்கள் அனைவருக்கும் இந்த ஒன்றுகூடல் உற்சாகமளிப்ப தாகவிருந்தது.

ஸ்ரீநாந்தியச் செய்திகள் வடப்ராந்தியம்

நலன்புரி நிலைய மக்களுக்கான சேவை

உள்ளாட்டு யுத்தத்தினால் இடம் பெயர்ந்து சாவகச்சேரி, இராமாவில், கைதடி, சுதந்திரபூரம், கண்ணாகம், கல்லைக்கிராமம், பொன்னம்மா கிராமம், வசந்தபூரம் ஆகிய இடங்களில் தந்காலிகமாக குடியேறிய மக்களுக்கு உள்ள உணவு, பால் மா, உடைகள் என்பன வழங்கப்பட்டதுடன் சர்வமத்துப்

பிரார்த்தனைகளும் இடம் பெற்றன.

மருத்துவ முகாம்கள்

பொம்மைவெளி, காட்டுப்புலம், சுதந்திரபூரம் ஆகிய இடங்களில் நடை பெற்றது.

சத்திய சாயி இசைக்கூடம்

விஜயதசமி அன்று (15.10.2010) சத்திய சாயி இசைக்கூடம் மாணிப்பாய் சத்திய சாயி சேவா நிலையத்தில் அங்குராப்பணம் செய்து வைக்கப்பட்டது. இதில் சங்கீதம், மிருதங்கம், வயலின் ஆகிய வகுப்புகள் ஆரம்பிக்கப்பட்டன. ஏனைய துறைகளும் ஆரம்பிக்கப்பட இருக்கின்றது. மாணிப்பாய் சத்திய சாயி பாடசாலை மாணவர்களுக்கும், சாயி நிறுவன பாலவிகாஷ் மாணவர்களுக்கும் இலவசமாக வகுப்புகள் நடாத்தப்பட்டு வருகின்றன.

குடிநீர் திட்டம்

பண்டத்தரிப்பு பகுதியில் அமைந்துள்ள சாந்தை என்ற கிராமத்தில் 416 குடும்பங்களின் குடிநீர் தேவையைப் பூர்த்தி செய்வதற்காக கிராமத்திலிருந்து குமர் 1. கிலோ மீற்றர் தூரத்திலுள்ள ஒரு வயல் கிணற்றிலிருந்து நீர்ப்பம்பி மூலம் கிராமத்தில் நிறுவப்பட்டுள்ள 6 தொட்டிகளுக்கு குடிநீர் தினசரி நிறப்பப்பட்டு வருகிறது. இத்திட்டத்தை சத்தியசாயி நிறுவனங்களின் மத்திய சபைத்தலைவர் பேராசிரியர் சுனந்த தெகம்பொட அவர்கள் வைபவ ரீதியாக 2010.07.18 திகதியன்று ஆரம்பித்து வைத்தார். இதே வேளை உடுவில் பிரதேசத்திலுள்ள கல்லாய் கிராமத்திற்கும் 2 கையால் இயக்கும் பம்பிகள் (Hand Pump) வழங்கப்பட்டது.

வட மத்தியப்ராந்தியம்

சாயி தெய்வீக அன்புச் சிறுவர் தீட்டம்

குச்சவெளி பிரதேச செயலாளர் பிரிவிலுள்ள கும்குறுபிட்டி கிராமத்தில் உள்ளாட்டு யுத்தத்தினாலும், சுனாமியினாலும் பாதிக்கப்பட்டு மீளக்குடியமந்த வறுமைக் கோட்டின்கீழ்

வாழும் 187 குழந்தைகள் சத்திய சாயி தெய்வீக அன்புச் சிறுவர் திட்டத்தின்கீழ் பலன் பெறுகிறார்கள்.

இத்திட்டத்தின் மூலம்:

- 1) பிள்ளைகளை ஆண்மீக மயப்படுத்தல்
- 2) போசாக்கு தரத்தை உயர்த்தல்
- 3) கல்விச் செயற்பாட்டினை வளப்படுத்தலும், ஊக்கப்படுத்தலும்
- 4) விசேட திறமைகளை இனங்கண்டு வளப் படுத்தல்
- 5) மனித மேம்பாட்டு கல்வியை வழங்கல்

கும்புறுபிட்டி சத்திய சாயி சேவா நிலையத்தின் 21 இளைஞர்களால் தலா ஓவ்வொருவருக்கும் 10 பிள்ளைகள் வீதம் பொறுப்பளிக்கப்பட்டு அவர்களின் விபரங்களைப் பெற்று அப்பிள்ளை களுக்கான எதிர்காலத்திட்டம் தயாரிக்கப் படுகின்றது.

இத்திட்டம் 4.9.2010 திகதியன்று கும்புறுபிட்டி சாயி நிலையத்தில் கிழக்கு மாகாண பிரதம செயலாளர் பொ.பாலசிங்கம் அவர்களினால் பகவானின் ஆசியுடன் அங்குரார்ப்பணம் செய்யப்பட்டது. இந் நிகழ்வில் பாத்தி யாத்திரை சென்ற திருக்கோணமலை சாயி அடியார்களும் கலந்து பிள்ளைகளை ஊக்குவித்தனர். இத்திட்டத்தின் இணைப் பாளராக சாயி சகோ தரரும் குச்சவெளி பிரதேச செயலருமாகிய திரு.அ.உ.மா மகேஸ்வரன் செயற்படுகின்றார். 6 - 12 வயதிற்கிடைப்பட்ட சிறுவர்கள் ஆண்மீக செயற்பாட்டிற்கு கொண்டு வரப்பட்டுள்ளனர். இவர்களில் 108 பெண் பிள்ளைகள் ஈஸ்வரம்மா பிரிவெனவும், 79 ஆண் பிள்ளைகள் சத்தியநாராயண பிரிவெனவும் பெயரிடப்பட்டு ஆண்மீக மயப்படுத்தப்பட்டு வருகின்றனர்.

தையல் பயிற்சி நெறி

கிளிவெட்டி சத்திய சாயி சேவா நிலையத்தினால் யுத்தத்தினால் பாதிக்கப்பட்டு மீளக் குடியமர்ந்த வறுமைக் கோட்டின் கீழ் வாழும் 30 யுவதிகளுக்கு வருமான மீட்டும் வகையில் தையல் பயிற்சியை வழங்கி வருகின்றது. 6 மாத பயிற்சிக்காலத்தைக் கொண்ட இத்திட்டத்தில் முழுமையாக பயிற்சி பெறும் சகோதரிகளுக்கு ஒரு தையல் இயந்திரம் வழங்க ஒழுங்குகள் செய்யப்பட்டுள்ளதுடன் முதூர் கல்வி வலயத்திலுள்ள பாடசாலை

மாணவர்களுக்கான பாடசாலைச் சீருடைகளை இப்பயிற்சி பெற்ற யுவதிகளின் மூலம் தைத்து கொடுக்க ஒழுங்குகளும் செய்யப்பட்டுள்ளது. இத்திட்டத்தின் இணைப் பாளராக முதூர் வலய கல்விப் பணிப்பாளரும் கிளிவெட்டி சத்திய சாயி நிறுவன தலைவருமாகிய ஸ்ரீ வித்தியானந்த மூர்த்தி அவர்கள் பணியாற்றுகின்றார்.

சஸ்வரம்மா முன்பள்ளி அங்குரார்ப்பணம்

மூல்லைத்தீவு மாவட்டத்திலுள்ள தண்ணீருற்று சத்திய சாயி சேவா நிலையம் யுத்தத்தினால் பாதிக்கப்பட்டு மீளக்குடியமர்ந்த பிள்ளைகளுக்காக மூல்லைத்தீவு வலயக் கல்விப் பணிப்பாளர் அவர்களினால் சஸ்வரம்மா முன்பள்ளி நிலையமொன்றை 6.9.2010 திகதியன்று அங்குரார்ப்பணம் செய்து வைத்துள்ளனர். 30 சிறுவர்கள் கல்வி பயில்கின்றார்கள். இங்கு சத்திய சாயி மனித மேம்பாட்டை அடிப்படையாகக் கொண்டு பயிற்றுவிக்கப்படுகின்றது. இதே தினத்தில் தண்ணீருற்றில் கற்பக விநாயகர் முன்பள்ளி ஒன்றும் இக் கிராமத்தில் ஆரம்பித்து வைக்கப்பட்டுள்ளது. இதில் 27 சிறுவர்கள் ஆண்மீகக் கல்வியைப் பெறுகின்றார்கள்.

ஆண்மீக விழிப்புணர்ச்சி கட்டுரைப் போட்டி

கிளிவெட்டி சத்திய சாயி நிலையத்தால் பகவானின் 85 ஆவது அவதார தினத்தை முன்னிட்டு முதூர் கல்வி வலயத்திலுள்ள பாடசாலைகளில் ஆண்மீக விழிப்புணர்வையூட்டும் கட்டுரைப்போட்டி ஒன்றை ஒழுங்கு செய்துள்ளது. இப்போட்டியில் மூஸ்லீம் மாணவர்களும் பங்கு பற்றுகின்றமை சிறப்பம்சமாகும். இப்போட்டிக்கான ஒழுங்குகளை கிளிவெட்டி சாயி நிறுவன தலைவர் மேற்கொள்கின்றார். இப் போட்டியின் முதல் முன்று இடங்களை பெறும் மாணவர்களுடன் மேலதிகமாக 75 புள்ளிகளுக்கு மேல் எடுக்கும் எல்லா மாணவர்களுக்கும் பரிசிலக்கள் பகவானின் அவதார தினமன்று வழங்கப்படும்.

கண்சிகிச்சை முகாம்

வவுனியா சாயி நிலையத்தினால் கண்சிகிச்சை முகாம்கள் நடாத்தப்பட்டு 300 பேருக்கு கண்ணாடிகளும் வழங்கப்பட்டதுடன், 25 பேருக்கு கண்சத்திர சிகிச்சையும் வவுனியா வைத்தியசாலையில் நடாத்தப்பட்டது.

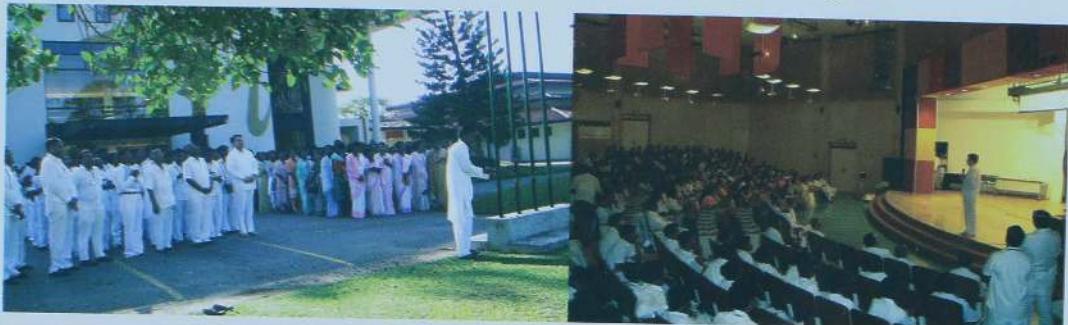
ஜெய் சாயிராம்

சாந்தையில் ஆரம்பித்து வைக்கப்பட்ட குடிநீர் திட்டத்தின் போது...

அம்பேடுச் என்ற இடத்தில் நடைபெற்ற இளைஞர் தேசிய மகாநாட்டின் போது.....

வவுனியா சாயி நிலைய ஏற்பாட்டில் இடம்பெற்ற கண் சிகிச்சை முகாமின் போது...

